

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi razširjeni senat)

z dne 10. aprila 2019 *

„Subvencije – Uvoz cevi iz nodularnega litega železa s poreklom iz Indije – Izvedbena uredba (EU) 2016/387 – Uvedba dokončne izravnalne dajatve – Indijska ureditev, s katero sta bili uvedeni izvozna dajatev na železovo rudo in dvojna prevoznina za železniški prevoz, ki je manj ugodna za prevoz železove rude za izvoz – Člen 3, točka 1(a)(iv), Uredbe (ES) št. 597/2009 (nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1037) – Finančni prispevek – Dobava blaga – Dejanje, s katerim se zasebnemu organu „zaupa“, da opravi funkcijo, ki pomeni prispevanje sredstev – Člen 4(2)(a) Uredbe št. 597/2009 – Specifičnost subvencije – Člen 6(d) Uredbe št. 597/2009 – Izračun ugodnosti – Škoda za industrijo Unije – Izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen in stopnje škode – Vzročna zveza – Dostop do zaupnih podatkov protisubvencijske preiskave – Pravica do obrambe“

V zadevi T-300/16,

Jindal Saw Ltd s sedežem v New Delhiju (Indija),

Jindal Saw Italia SpA s sedežem v Trstu, (Italija),

ki ju zastopata R. Antonini in E. Monard, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in G. Luengo, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Saint-Gobain Pam s sedežem v Pont-à-Moussonu (Francija), ki jo zastopajo O. Prost, A. Coelho Dias in C. Bouvarel, odvetniki,

intervenientka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL 2016, L 73, str. 1) v delu, v katerem se ta uredba nanaša na tožeči stranki,

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi razširjeni senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (poročevalec) in U. Öberg, sodniki,

sodna tajnica: S. Bukšek Tomac, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 4. julija 2018

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeči stranki, Jindal Saw Ltd, zasebna družba indijskega prava, in Jindal Saw Italia SpA, italijanska družba v lasti družbe Jindal Saw, se ukvarjata s proizvodnjo in prodajo med drugim cevi iz nodularnega litega železa, ki so namenjene za indijski trg in izvoz. V obdobju, ki je upoštevno v obravnavani zadevi, so pri trženju izdelkov družbe Jindal Saw v Evropski uniji sodelovale tri povezane družbe, in sicer poleg družbe Jindal Saw Italia tudi Jindal Saw España SL in Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (v nadaljevanju skupaj: prodajni subjekti družbe Jindal Saw).
- 2 Družbe Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH in Saint-Gobain Pam España (v nadaljevanju skupaj: pritožnik) so 10. novembra 2014 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 (UL 2014, L 18, str. 1) (ki je bila nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)), pri Evropski komisiji vložile pritožbo na podlagi člena 5 Uredbe št. 1225/2009, da bi ta začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom cevi iz nodularnega litega železa s poreklom iz Indije.
- 3 Komisija je z obvestilom, objavljenim 20. decembra 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2014, C 461, str. 35), začela protidampinški postopek v zvezi z zadevnim uvozom (v nadaljevanju: protidampinški postopek).
- 4 Hkrati je pritožnik 26. januarja 2015 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 188, str. 93), kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 37/2014 (v nadaljevanju: osnovna uredba) (ki je bila nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 55)), pri Komisiji vložil pritožbo na podlagi člena 10 osnovne uredbe, da bi ta začela protisubvencijsko preiskavo prav tako v zvezi z zadevnim uvozom, pri čemer se je skliceval na obstoj različnih subvencij, ki naj bi jih prejeli indijski proizvajalci, zlasti subvencijo, povezano s pridobivanjem železove rude.
- 5 Komisija je z obvestilom, objavljenem 11. marca 2015 v *Uradnem listu* (UL 2015, C 83, str. 4, v nadaljevanju: obvestilo o začetku), začela protisubvencijski postopek v zvezi z zadevnim uvozom (v nadaljevanju: protisubvencijski postopek).
- 6 Družba Jindal Saw je 24. junija 2015 Komisiji predložila svoje pripombe k nekaterim vidikom analize dampinga, škode, povzročene Uniji, in interesa Unije. Te pripombe so se hkrati nanašale na protidampinški in protisubvencijski postopek.

- 7 Komisija je 18. septembra 2015 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1559 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL 2015, L 244, str. 25, v nadaljevanju: začasna protidampinška uredba). V tej uredbi je bil zadevni izdelek opredeljen kot cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije.
- 8 Družba Jindal Saw je 23. oktobra 2015 predložila pripombe o začasnih informacijah v protidampinškem postopku in hkrati zahtevala, da Komisija organizira zaslišanje.
- 9 20. novembra 2015 je bil sklican sestanek. Družba Jindal Saw je 24. novembra 2015 Komisiji poslala elektronski dopis, v katerem je potrdila nekatere elemente, obravnavane na sestanku, zlasti tiste, ki se nanašajo na zadevni izdelek, kot je opredeljen v začasni protidampinški uredbi, in izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, 27. novembra 2015 pa je po navedenem sestanku Komisiji predložila svoje pripombe v okviru protidampinškega postopka. 9. decembra 2015 je Komisiji predložila nekaj pripomb v zvezi s protidampinškim in protisubvencijskim postopkom, zlasti kar zadeva, prvič, subvencijsko naravo izvozne dajatve na železovo rudo, drugič, škodo, povzročeno industriji Unije, tretjič, odgovore uporabnikov na vprašalnike o zadevnem izdelku, kot je opredeljen v začasni protidampinški uredbi, in četrtič, izključitev cevi, ki nimajo notranjih ali zunanjih oblog, iz opredelitve tega izdelka.
- 10 Komisija je 22. decembra 2015 družbo Jindal Saw obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončne protidampinške dajatve na uvoz zadevnega izdelka, ter o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno izravnalno dajatev na ta uvoz (v nadaljevanju: dokončno razkritje). Preden je družba Jindal Saw predložila svoje pripombe, je v elektronskem dopisu z dne 12. januarja 2016 zahtevala dodatne informacije o štirih posebnih točkah. Komisijo je z elektronskim dopisom z dne 13. januarja 2016 zaprosila, naj jo v okviru protisubvencijskega postopka obvesti o izračunih „zaokroženega povprečja“ stroškov prevoza. Komisija je na to zahtevo odgovorila z elektronskim dopisom z dne 19. januarja 2016.
- 11 Družba Jindal Saw je 20. januarja 2016 predložila svoje pripombe k dokončnemu razkritju v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka.
- 12 Komisija je 27. januarja 2016 družbi Jindal Saw poslala dodatno obvestilo o dokončnem razkritju v zvezi s popravki izračunov subvencij v okviru protisubvencijskega postopka. Za predložitev pripomb je bil določen rok 29. januar 2016.
- 13 Družba Jindal Saw se je 28. januarja 2016 udeležila sestanka, ki ga je izvedla Komisija. Ta se je nanašal zlasti na sklepe o subvenciji, ki naj bi jo predstavljala izvozna dajatev na železovo rudo, in na sistem dvojne prevoznine železniškega prevoza železove rude (Dual Freight Policy, v nadaljevanju: politika dvojne prevoznine), na izračune za vse ukrepe domnevnih subvencij, na škodo, ki je bila povzročena industriji Unije, in na damping. Komisija je istega dne družbi Jindal Saw poslala dopis, v katerem ji je predstavila nekatere popravke izračunov kazalnikov škode za industrijo Unije v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka. Za predložitev pripomb je bil določen rok 1. februar 2016.
- 14 Družba Jindal Saw je 1. februarja 2016 Komisiji poslala dva elektronska dopisa, v katerih ji je predstavila svoje pripombe na eni strani k popravkom nekaterih kazalnikov škode za industrijo Unije in na drugi strani k sestanku z dne 28. januarja 2016. Ta dopisa sta vsebovala tudi različne zahteve za informacije.
- 15 Ob koncu protidampinškega in protisubvencijskega postopka Komisija je sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL 2016, L 73, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) in Izvedbeno uredbo (EU) 2016/388 z dne

17. marca 2016 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL 2016, L 73, str. 53), ki je predmet ničnostne tožbe v zadevi Jindal Saw in Jindal Saw Italija/Komisija (T-301/16).

- 16 V izpodbijani uredbi je bil zadevni izdelek dokončno opredeljen kot „cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) razen cevi iz nodularnega litega železa brez notranje in zunanje prevleke [...] s poreklom iz Indije, ki se trenutno uvrščajo pod oznaki KN ex 7303 00 10 in ex 7303 00 90 (v nadaljevanju: zadevni izdelki).

Postopek in predlogi strank

- 17 Tožeči stranki sta 13. junija 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo. Odgovor na tožbo je bil vložen 27. septembra 2016, replika 21. novembra 2016, duplika pa 26. januarja 2017.
- 18 Zaradi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča je bila zadeva predodeljena novemu sodniku poročevalcu prvega senata.
- 19 Tožeči stranki sta predloge za zaupno obravnavo nekaterih informacij, vsebovanih v tožbi, repliki in dupliki, vložili 11. in 21. novembra 2016 ter 14. februarja 2017. Komisija je vložila predlog za zaupno obravnavo glede priloge k odgovoru na tožbo 24. oktobra 2016.
- 20 Družba Saint-Gobain Pam je 18. oktobra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije. Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 19. januarja 2017 dopustil to intervencijo.
- 21 Intervenientka je 6. marca 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila intervencijsko vlogo. Komisija in tožeči stranki so svoja stališča o tej vlogi predložile 24. marca in 19. aprila 2017.
- 22 Splošno sodišče je 20. julija 2017 Komisiji na podlagi člena 91(b) Poslovnika Splošnega sodišča in ob upoštevanju uporabe člena 103(1) tega predpisa odredilo, naj predloži podatke, ki so potrebni za preverjanje resničnosti nekaterih pojasnil v odgovoru na tožbo glede posledic tipkarske napake, navedene v uvodni izjavi 284 izpodbijane uredbe (v nadaljevanju: tipkarska napaka).
- 23 Komisija je 10. avgusta 2017 v digitalni obliki predložila podatke, na katere se nanaša pripravljalni ukrep, ki ga je odredilo Splošno sodišče.
- 24 Odvetnika, ki zastopata tožeči stranki, sta bila v okviru ukrepov procesnega vodstva s sklepom, ki je bil strankama vročen 14. septembra 2017, pozvana, naj pod določenimi pogoji proučita navedene podatke v prostorih sodnega tajništva Splošnega sodišča. To sta storila 26. in 27. septembra 2017.
- 25 Tožeči stranki sta 18. oktobra 2017, potem ko sta njuna odvetnika preučila zadevne podatke, predložili stališča (v nadaljevanju: stališča z dne 18. oktobra 2017). Istega dne sta vložili predlog za zaupno obravnavo v zvezi z nekaterimi navedenimi podatki intervenientke.
- 26 Komisija je 14. novembra 2017 vložila predlog za zaupno obravnavo v zvezi z nekaterimi podatki glede intervenientke iz stališč z dne 18. oktobra 2017.
- 27 Komisija je 22. novembra 2017 predložila stališča o stališčih z dne 18. oktobra 2017.
- 28 Intervenientka je 15. decembra 2017 predložila stališča o stališčih z dne 18. oktobra 2017 in o stališčih Komisije.

- 29 Splošno sodišče je 27. aprila 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva glavne stranke pozvalo, naj odgovorijo na več vprašanj in predložijo nekatere dokumente. Stranke so to zahtevo izpolnile v v predpisanih rokih. Dobile so možnost predložiti svoja stališča o posameznih odgovorih, kar so prav tako storile v predpisanih rokih.
- 30 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- razglasi ničnost izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša nanju;
 - plačilo stroškov naloži Komisiji.
- 31 Komisija ob podpori intervenientke Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - plačilo stroškov naloži tožečima strankama.
- 32 Stranke so na obravnavi 4. julija 2018 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.

Pravo

Dopustnost stališč z dne 18. oktobra 2017

- 33 Tožeči stranki sta stališča z dne 18. oktobra 2017 predložili v okoliščinah, predstavljenih v nadaljevanju.
- 34 Komisija je v končni fazi upravnega postopka zainteresirane stranke obvestila o tipkarski napaki. Ta napaka, ki se nanaša na nekatere kazalnike škode za industrijo Unije, je bila v tem, da se je določen delež izvoza industrije Unije upošteval kot prodaja v Uniji. Zato je Komisija popravila podatke o prodaji industrije Unije v Uniji ter revidirala podatke o drugih kazalnikih, na katere je posledično vplivala tipkarska napaka.
- 35 Tožeči stranki sta v tožbi trdili, da Komisija ni opravila vseh popravkov, ki so bili potrebni zaradi tipkarske napake.
- 36 Komisija je v odgovoru na tožbo natančno pojasnila, da je do tipkarske napake prišlo pri prepisovanju nekaterih zneskov iz elektronskega obrazca za izračun, ki je bil sestavljen z uporabo programske opreme in ki je bil priložen izpolnjenemu vprašalniku proizvajalca Unije na posebnem elektronskem obrazcu, in da je ta napaka vplivala samo na kazalnike, ki so bili popravljeni, ker so bili drugi kazalniki na drugih elektronskih obrazcih za izračun.
- 37 Komisija meni, da so edini kazalniki škode, na katere je ta napaka vplivala in ki so bili revidirani, tisti, za katere so bile v formulah za izračun, ki so bile vključene v ta posebni obrazec za izračun, ustvarjene samodejne povezave s podatki, ki so predmet tipkarske napake.
- 38 Komisija je predlagala, da se dajo zadevni podatki, ki so zaupne narave v smislu člena 29 osnovne uredbe, na voljo Splošnemu sodišču ob upoštevanju člena 103 Poslovnika, da se tožečima strankama omogoči, da preverita utemeljenost pojasnil, navedenih v točkah 36 in 37 zgoraj.
- 39 Komisija je zaradi pripravljalnega ukrepa, ki ga je Splošno sodišče odredilo 20. julija 2017, v sodno tajništvo Splošnega sodišča dostavila ključ USB s podatki, katerih predložitev je zahtevalo. Odvetnika, ki zastopata tožeči stranki, sta bila s sklepom, vročenim 14. septembra 2017, v povezavi

s pripravljalnimi ukrepi pozvana, naj pod pogojem, da podpišeta zavezo o zaupnosti, proučita dokumente na tem ključu USB v sodnem tajništvu Splošnega sodišča izključno zaradi preverjanja resničnosti nekaterih pojasnil v odgovoru na tožbo glede posledic tipkarske napake.

- 40 Tožeči stranki v stališčih z dne 18. oktobra 2017, predloženih po tej proučitvi, ne izpodbijata resničnosti teh pojasnil, ampak trdita, da sta v proučenih dokumentih našli pet novih napak, ki potrjujejo nekatere njune očitke.
- 41 Komisija primarno trdi, da stališča z dne 18. oktobra 2017 niso dopustna, ker se nanašajo na vprašanja, ki niso predmet pripravljalnega ukrepa in ukrepa procesnega vodstva, ki ju je sprejelo Splošno sodišče. Podredno trdi, da se s popravkom napak, ki sta jih odkrili tožeči stranki, analiza, ki jo je naredila v okviru izpodbijane uredbe, ne bi spremenila.
- 42 Intervenientka, od katere izhaja večina zadevnih zaupnih podatkov, v bistvu trdi, da osnovna uredba ne dovoljuje, da se razkrijejo zaupni podatki, ki jih družba pošlje institucijam Unije v okviru protisubvencijskega postopka, brez dovoljenja te družbe. Podredno, intervenientka zahteva dostop do zadevnih podatkov, ki je popolnejši od že odobrenega.
- 43 Najprej je treba ugotoviti, da pet napak, ki jih navajata tožeči stranki v stališčih z dne 18. oktobra 2017, ni povezanih s tipkarsko napako, na podlagi katere je Splošno sodišče sprejelo pripravljalni ukrep in ukrep procesnega vodstva, in torej s predmetom teh ukrepov.
- 44 Nato je treba opozoriti, da osnovna uredba podrobno ureja dostop zainteresiranih strank do podatkov, zbranih v okviru protisubvencijske preiskave. Osnovna uredba določa popoln sistem procesnih jamstev, ki zainteresiranim strankam na eni strani omogoča, da učinkovito branijo svoje interese, in na drugi, da ohranijo zaupnost informacij, ki so bile uporabljene v protidampinški preiskavi, če je to potrebno, ter vsebuje pravila, ki omogočajo uskladitev teh dveh zahtev (glej po analogiji sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 96).
- 45 V zvezi s tem člen 29(1) osnovne uredbe določa načelo, da organi ob ustrezni utemeljitvi vse informacije, ki so zaupne narave, obravnavajo kot zaupne. Z odstavkom 5 tega člena se med drugim prepoveduje, da bi Komisija informacije, prejete v skladu s to uredbo, za katere je oseba, ki jih je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razkrila brez njenega posebnega dovoljenja in da bi med drugim razkrila notranjo dokumentacijo, ki jo pripravijo organi Unije, razen kadar je to posebej predvideno.
- 46 Prav tako osnovna uredba vsebuje nekaj določb, ki omogočajo usklajevanje zahtev, povezanih s pravico zainteresiranih strank do učinkovite obrambe svojih interesov, z zahtevami, ki so povezane z nujnostjo zaščite zaupnih informacij. Na eni strani je dostop do informacij, ki so na voljo zainteresiranim strankam na podlagi člena 11(7) in člena 30 osnovne uredbe, omejen z zaupnostjo teh informacij. Na drugi strani pa člen 29, od (2) do (4), osnovne uredbe določa nekatere prilagoditve spoštovanja zaupnosti informacij, da se ohranijo navedene pravice zainteresiranih strank.
- 47 V obravnavani zadevi so dokumenti, ki sta jih lahko proučila odvetnika tožečih strank, vsebovali izključno komercialne podatke dveh od treh družb, ki v obravnavani zadevi predstavljajo industrijo Unije. Gre za podatke zaupne narave v smislu člena 29 osnovne uredbe, česar stranke ne prerekajo.
- 48 Gre torej za dokumente, katerih razkritja tožeči stranki nista mogli zahtevati na podlagi osnovne uredbe. Dostop do teh dokumentov je bil dodeljen izključno njunima odvetnikoma, in to samo za preverjanje posledic tipkarske napake, ki jo je storila Komisija, v okviru sklepa Splošnega sodišča, s katerim je ta dostop strogo omejen, da se zagotovi spoštovanje pravice tožečih strank do obrambe, kot je razvidno iz pripravljalnega ukrepa in ukrepa procesnega vodstva, ki ju je sprejelo Splošno sodišče.

- 49 Na eni strani je bil pripravljalni ukrep, ki ga je odredilo Splošno sodišče, natančno opisan. Komisija bi morala predložiti le podatke, ki so bili nujno potrebni za preverjanje resničnosti nekaterih pojasnil, predloženih v odgovoru na tožbo, kar zadeva vzrok in posledice tipkarske napake.
- 50 Na drugi strani je bil s sklepom, ki je bil strankam vročen 14. septembra 2017, v okviru ukrepa procesnega vodstva, dostop do zadevnih podatkov dan le za zagotovitev spoštovanja pravice tožečih strank do obrambe v okviru tega postopka, kar zadeva navedena pojasnila, in ne za zagotovitev obveščanja tožečih strank, ki bi presegalo jamstva, predvidena v osnovni uredbi za zainteresirane stranke, kar naj bi bilo v nasprotju s spoštovanjem zaupnosti navedenih podatkov. Poleg tega je treba poudariti, da so bile v okviru upravnega postopka pravice tožečih strank zagotovljene s členom 11(7) ter členoma 29 in 30 osnovne uredbe.
- 51 Iz zgoraj navedenega izhaja, da obravnavanega primera ni mogoče enačiti s položajem, v katerem naj bi Splošno sodišče v skladu s členom 103(3) Poslovnika in po presoji iz odstavka 2 tega člena odločilo, da nasprotno glavno stranko na splošno seznani z zaupnimi podatki ali dokazili, ki mu jih je predložila druga glavna stranka. V obravnavani zadevi je namreč Splošno sodišče odvetnikoma tožečih strank dalo poseben dostop do elektronskih obrazcev za izračun, ki jih Komisija uporablja za določitev spornih kazalnikov, samo zato, da jima omogoči preverjanje resničnosti nekaterih pojasnil v odgovoru na tožbo v zvezi s posledicami tipkarske napake, zlasti glede povezave, ustvarjene v teh obrazcih za izračun. Zato se tožeči stranki ne moreta sklicevati na splošni dostop do novih informacij, seznanitev s katerimi bi jima omogočila uveljavljanje novih razlogov ali očitkov, ki bi jih bilo treba šteti za dopustne na podlagi člena 84 Poslovnika.
- 52 V zvezi s tem je treba tudi ugotoviti, da tožeči stranki od Splošnega sodišča nista zahtevali, naj jima omogoči splošni dostop do zadevnih dokumentov. Nasprotno, v repliki sta tožeči stranki izrecno zahtevali, naj se jim ta dostop dovoli z edinim namenom, da preverita resničnost nekaterih pojasnil v odgovoru na tožbo glede posledic tipkarske napake.
- 53 Iz vseh teh preudarkov izhaja, da je treba stališča z dne 18. oktobra 2017 zavrnila kot nedopustna.
- 54 Zato ni treba odločati o podrednem predlogu intervenientke za popolnejši dostop do zadevnih podatkov.

Vsebinska presoja

- 55 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe v bistvu navajata sedem tožbenih razlogov, ki se nanašajo na različne kršitve osnovne uredbe, in sicer:
- prvi tožbeni razlog: kršitev člena 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe v povezavi s točko 1(a)(iii) tega člena, pri čemer gre za določbe, ki so v bistvu enake določbam člena 1.1(a)(1)(iv) in člena 1.1(a)(1)(iii) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih iz Priloge 1 A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), podpisanemu v Marakešu 15. aprila 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 243, v nadaljevanju: sporazum SIU);
 - drugi tožbeni razlog: kršitev člena 10 osnovne uredbe in pravice do obrambe;
 - tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(1) in (2)(a) osnovne uredbe;
 - četrti tožbeni razlog: kršitev člena 3, točka 2, člena 6(d) in člena 15(1) osnovne uredbe;
 - peti tožbeni razlog: kršitev člena 8(1), (2) in (5) osnovne uredbe in posledično člena 15(1) osnovne uredbe;

- šesti tožbeni razlog: kršitev člena 8(1) in (2) ter od (4) do (7), člena 9(1) in člena 10(6) osnovne uredbe;
- sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 30(4) in (5) osnovne uredbe ter pravice do obrambe.

56 Najprej je treba zaporedoma preučiti drugi in sedmi tožbeni razlog.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 10 osnovne uredbe in pravice do obrambe

- 57 Tožeči stranki v okviru drugega tožbenega razloga, razdeljenega na dva dela, trdita, da je Komisija z vključitvijo politike dvojne prevoznine v preiskavo, čeprav ta ukrep ni bil naveden niti v pritožbi, ki je bila povod za preiskavo, niti v obvestilu o začetku preiskave, kršila člen 10 osnovne uredbe in pravico družbe Jindal Saw do obrambe.
- 58 Tožeči stranki v prvem delu trdita, da ker člen 10(2)(c) osnovne uredbe določa, da mora biti dokaz o obstoju subvencije naveden v pritožbi in da v obravnavani zadevi to v zvezi s politiko dvojne prevoznine ni bilo tako, bi morala Komisija začeti novo ločeno preiskavo bodisi na podlagi nove pritožbe bodisi po uradni dolžnosti. Dodajata, da si Komisija ne more pridržati pravice do preiskave drugih subvencij, ki jih lahko ugotovi med preiskavo, kot jih je navedla v obvestilu o začetku.
- 59 Tožeči stranki v drugem delu trdita, da je Komisija s tem, da je v preiskavo vključila politiko dvojne prevoznine, kršila pravico družbe Jindal Saw do obrambe, ker je bila zadnjenavedena o predmetu te preiskave obveščena šele ob seznanitvi s končnim razkritjem in zato ni imela na voljo enakega roka za predložitev svojih pripomb o politiki dvojne prevoznine, kot ga je imela v zvezi z drugimi vidiki preiskave.
- 60 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega tožbenega razloga.
- 61 V zvezi s prvim delom tega tožbenega razloga je treba opozoriti, da se v skladu s členom 10(1) osnovne uredbe protisubvencijska preiskava načeloma začne s pisno pritožbo v imenu industrije Unije. V skladu s členom 10(2) te uredbe mora taka pritožba vsebovati zadostne dokaze o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Člen 10(2)(c) navedene uredbe se nanaša na predložitev „dokazov v zvezi z [...] naravo zadevnih subvencij“.
- 62 Tožeči stranki Komisiji v bistvu očitata, da je v preiskavo vključila politiko dvojne prevoznine, čeprav naj ta ne bi bila navedena v pritožbi, kar naj bi bilo v nasprotju s členom 10(1) in (2) osnovne uredbe.
- 63 Vendar pa ta očitek nima dejanske podlage, ker je politika dvojne prevoznine v pritožbi navedena. Pritožnik je namreč v pritožbi navedel dokumente, ki jih je izdala indijska vlada, v katerih so bile navedene izvozne dajatve na železovo rudo in politika dvojne prevoznine, da bi dokazal, da je bil namen te vlade odvrčanje od izvoza železove rude. Poleg tega je navedel odlomek iz poročila delovne skupine za jeklarsko industrijo za dvanajsti petletni načrt, ki je bil objavljen leta 2011, v katerem je navedeno, da se „[t]renutno od izvoza železove rude iz države odvrča z [...] uvedbo izvozne dajatve v višini 20 % *ad valorem* na železovo rudo in [...] zaračunavanjem občutno višjih cen železniškega prevoza za železovo rudo, namenjeno izvozu“.
- 64 Kot je poudarila Komisija, tožeči stranki poleg tega zamenjujeta shemo subvencioniranja v zvezi z dobavo železove rude s posebnim instrumentom, povezanim s to shemo. Tako v pritožbi kot v obvestilu o začetku preiskave je navedeno, da naj bi indijska vlada zasebnemu organu zaupala ali ukazala neko dejanje, ki izrecno zajema zagotavljanje železove rude z visoko vsebnostjo železa za plačilo, ki je nižje od primerne. Zato na izvozno dajatev nista bili omejeni niti pritožba niti obvestilo o začetku. Zato je treba prvi del drugega tožbenega razloga zavrnil kot neutemeljen.

- 65 Iz navedenega izhaja, da je tudi drugi del tožbenega razloga brez dejanske podlage. Ker se je pritožba nanašala na politiko dvojne prevoznine, je bila družba Jindal Saw seznanjena, da jo to zadeva kot del zadevne sheme subvencioniranja pred prejemom obvestila o dokončnem razkritju decembra 2015.
- 66 Vsekakor je treba navesti, da so se vse trditve, ki jih je družba Jindal Saw predložila Komisiji v upravnem postopku, nanašale na vprašanje, ali lahko omejitve izvoza na splošno, ne glede na njihovo naravo, pomenijo finančni prispevek ali ne.
- 67 Poleg tega družba Jindal Saw tudi v svojih pripombah o dokončnem razkritju ni razlikovala med izvozno dajatvijo in politiko dvojne prevoznine, temveč je ponovno predstavila argumente o izvoznih omejitvah na splošno. Zato so se pripombe družbe Jindal Saw nanašale na omejitve izvoza, ki so zajemale oba ukrepa, ki sta skupaj pomenila shemo zadevnega subvencioniranja.
- 68 Zato je treba drugi del drugega tožbenega razloga zavrniti in s tem drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti kot neutemeljen.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 30(4) in (5) osnovne uredbe in pravice do obrambe

- 69 Sedmi tožbeni razlog v bistvu obsega dva dela.
- 70 Tožeči stranki v prvem delu trdita, da je Komisija kršila člen 30(4) osnovne uredbe in pravico družbe Jindal Saw do izjave s tem, da zadnjenavedeni ni poslala določenega števila elementov, ki jih je zahtevala v dveh elektronskih dopisih z dne 1. februarja 2016.
- 71 Ob sklicevanju na sodno prakso poudarjata, da je spoštovanje pravic, zagotovljenih s pravnim redom Unije, še toliko bolj bistveno, kadar imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico, in da je med temi pravicami pravica do učinkovitega zaslišanja. Vendar naj ne bi bilo mogoče v celoti izključiti, da bi bil lahko, če bi družba Jindal Saw imela možnost predložiti pripombe glede elementov informacij, ki jih je zahtevala v zvezi s kazalniki škode, na katere je vplivala tipkarska napaka, in stroški industrije Unije, vključno s prodajnimi, administrativnimi in drugimi splošnimi stroški prodajnih subjektov skupine Saint-Gobain Pam, izid upravnega postopka drugačen in zanjo ugodnejši, ker bi Komisija glede na pripombe, ki bi ji jih posredovale zainteresirane stranke, že prej spremenila svoje stališče.
- 72 Tožeči stranki v drugem delu trdita, da je Komisija kršila člen 30(5) osnovne uredbe in pravico družbe Jindal Saw do izjave s tem, da ji ni dala dovolj časa za predložitev pripomb po prejemu obvestila o spremenjenih kazalnikih škode. V zvezi s tem trdita, da ni mogoče v celoti izključiti, da bi lahko družba Jindal Saw, če bi imela po prejemu obvestila o spremenjenih kazalnikih škode na voljo rok v skladu z navedeno določbo, predložila bolj izdelane pripombe, na podlagi katerih bi lahko Komisija spremenila svoje stališče.
- 73 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega tožbenega razloga.
- 74 Uvodoma je treba poudariti, prvič, da če želijo zainteresirane stranke v protisubvencijski preiskavi, zlasti zadevni proizvajalci izvozniki, dostopati do informacij glede dejstev in premislekov, ki so lahko podlaga za protisubvencijske ukrepe za zaščito njihovih interesov, mora Komisija spoštovati nekatera procesna načela in jamstva.
- 75 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da na eni strani člen 30 osnovne uredbe določa nekatera podrobna pravila glede izvrševanja pravice zadevnih strank do izjave, ki je temeljna pravica, priznana s pravnim redom Unije. Ta člen v odstavku 2 določa pravico do obveščenosti o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih izravnalnih dajatev. Poleg tega je v odstavku 4, drugi pododstavek, tega člena določeno, da kadar namerava Komisija sprejeti sklep, ki

temelji na drugačnih dejstvih in premislekih od tistih, ki so bili prej sporočeni, mora te sporočiti takoj, ko je to mogoče, v odstavku 5 pa, da morajo zadevne stranke imeti načeloma na voljo vsaj desetdnevni rok za predložitev pripomb, pri čemer je ta rok lahko krajši, kadar gre za dodatno dokončno razkritje.

- 76 Na drugi strani iz ustaljene sodne prakse izhaja, da zahteve, ki izhajajo iz spoštovanja pravice do obrambe, ni treba upoštevati samo med postopki, ki lahko privedejo do naložitve kazni, ampak tudi v preiskovalnih postopkih pred sprejetjem protisubvencijskih uredb, ki se lahko neposredno in posamično nanašajo na zadevna podjetja in imajo zanje neugodne posledice. Natančneje, v okviru sporočitve informacij zainteresiranim podjetjem med preiskovalnim postopkom spoštovanje njihove pravice do obrambe zajema, da se tem podjetjem v tem postopku omogoči, da učinkovito predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju subvencioniranja in škode, ki naj bi s tem nastala (glej po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 77 Čeprav je spoštovanje pravice do obrambe v postopkih protisubvencijskih preiskav temeljno (glej po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 77 in navedena sodna praksa), se zaradi obstoja nepravilnosti v zvezi s pravico do obrambe uredba, s katero se uvede izravnalna dajatev, lahko razglasi za nično samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti lahko končal drugače, in tako konkretno vpliva na pravico zadevne stranke do obrambe (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 107).
- 78 Vendar je treba opozoriti, da od te stranke ni mogoče zahtevati, da dokaže, da bi bila odločba Komisije drugačna, temveč le, da ta možnost ni v celoti izključena, saj bi lahko ta stranka bolje poskrbela za svojo obrambo, če ne bi bilo zatrjevanih postopkovnih nepravilnosti (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 78 in navedena sodna praksa).
- 79 Zadevna stranka pa mora konkretno dokazati, kako bi si lahko zagotovila boljšo obrambo ob odsotnosti navedene nepravilnosti, ne da bi se pri tem zgolj sklicevala na nezmožnost predložitve pripomb na hipotetične položaje (glej po analogiji sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet T-442/12, EU:T:2017:372, točka 145 in navedena sodna praksa).
- 80 Drugič, poudariti je treba, da je v obravnavani zadevi Komisija v dokončnem razkritju zainteresiranim strankam predložila vsa dejstva in preudarke, za katere je menila, da so bistveni in na podlagi katerih je nameravala uvesti izravnalne dajatve, vključno s številčnimi podatki v zvezi s kazalniki škode in analizo trendov, razvidno iz teh kazalnikov. Natančneje, na eni strani je Komisija opozorila, da se je prodaja industrije Unije zmanjšala za več kot 6 % in da je ta industrija izgubila približno 2,5 % tržnega deleža na upadajočem trgu. Na drugi strani je Komisija glede navedene industrije navedla, da je bila zaradi nizke dobičkonosnosti ter zmanjšanja prodaje in tržnega deleža v Uniji v težkem gospodarskem in finančnem položaju, ter je na podlagi splošne analize vseh kazalnikov škode, za katere je menila, da so upoštevni, ter zaradi težkega gospodarskega in finančnega položaja sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 8 osnovne uredbe.
- 81 Prvi očitek se nanaša na eni strani na kršitev člena 30(4), drugi pododstavek, osnovne uredbe, ki ga je treba razlagati ob upoštevanju odstavka 2 tega člena, in na drugi strani pravice do obrambe zaradi neposredovanja informacij, ki jih je družba Jindal Saw zahtevala v dveh elektronskih dopisih z dne 1. februarja 2016 glede, prvič, obvestila o spremenjenih kazalnikih škode po odkritju tipkarske napake, in drugič, različnih stroškov industrije Unije.

- 82 Kar zadeva na prvem mestu neposredovanje informacij, ki jih je družba Jindal Saw zahtevala o popravkih kazalnikov škode za Unijo, je treba najprej ugotoviti, da je Komisija v pisnem obvestilu z dne 28. januarja 2016, s katerim je obvestila družbo Jindal Saw o nekaterih popravkih kazalnikov škode za industrijo Unije, izrecno navedla, kateri kazalniki škode so bili predmet sprememb po odkritju napake, in sicer tisti, ki se nanašajo na, prvič, skupno porabo v Uniji, drugič, tržni delež proizvajalcev izvoznikov, tretjič, tržni delež industrije Unije in, četrtič, prodajne cene te industrije. Nato so bili v prilogi k temu pisnemu obvestilu povzeti zadevni podatki, prikazani v obliki razponov, kot v dokončnem razkritju. Nazadnje, Komisija je v navedenem pisnem obvestilu izrecno navedla, da te spremembe niso pripeljale niti do spremembe ugotovitev o trendih niti do spremembe končnih ugotovitev, ki jih je predhodno poslala zainteresiranim strankam.
- 83 Iz teh ugotovitev izhaja, da spremembe, ki jih je Komisija izvedla po popravku tipkarske napake, same po sebi ne pomenijo bistvenih dejstev in premislekov v smislu člena 30(2) osnovne uredbe, saj niso spremenile trendov, na katerih temelji ocena škode. Zato zlasti člen 30(4), drugi pododstavek, osnovne uredbe Komisije ni zavezoval, da družbo Jindal Saw obvesti o navedenih spremembah, niti, *a fortiori*, da ugotovi njeni zahtevi po dodatnih informacijah v zvezi s tem. Komisija zato ni kršila člena 30(2) in (4) osnovne uredbe.
- 84 Kar poleg tega zadeva trditev o kršitvi pravice do izjave, je treba ugotoviti, da je Komisija v pisnem obvestilu z dne 28. januarja 2016 posredovala vse elemente, ki so potrebni, da družba Jindal Saw izrazi svoje stališče glede sprememb zaradi popravka tipkarske napake, kar je družba tudi storila v svojem prvem elektronskem dopisu z dne 1. februarja 2016. V zvezi s tem je treba poudariti še, da tožeči stranki v okviru postopka pred Splošnim sodiščem nista predložili nobenih novih pripomb poleg tistih, ki so bile Komisiji že predložene 1. februarja 2016. Zato je treba ugotoviti, da je Komisija sprejela izpodbijano uredbo, potem ko je družba Jindal Saw lahko uveljavila vse koristne pripombe, in da tožeči stranki v okviru tega postopka nista dokazali, da bi si lahko družba Jindal Saw v okviru upravnega postopka zagotovila boljše obrambo.
- 85 Kar zadeva na drugem mestu neposredovanje informacij v zvezi z nekaterimi stroški industrije Unije, je treba poudariti, da bi Komisija z ugoditvijo tej zahtevi sicer izpolnila načelo dobrega upravljanja, tudi če bi šlo samo za obvestilo, da gre za zaupne informacije, dostopa do katerih družbi Jindal Saw ne more odobriti. Vendar neobstoj posebnega odgovora na zahtevo za informacije ne pomeni, da je Komisija kršila člen 30(4), drugi pododstavek, osnovne uredbe v povezavi z odstavkom 2 tega člena, ker dodatne informacije, ki jih je zahtevala družba Jindal Saw, niso pomenile novih bistvenih dejstev in premislekov.
- 86 Že iz začasne protidampinške uredbe, ki je bila sprejeta 18. septembra 2015 v okviru vzporedne protidampinške preiskave v zvezi z enakim proizvodom, kot je zadevni, ter v zvezi z istimi proizvajalci izvozniki, pri čemer je ta preiskava vsebovala tudi podobno oceno škode za industrijo Unije, je namreč izhajalo, da je Komisija za izračun donosnosti navedene industrije upoštevala ne samo prodajne, upravne in druge splošne stroške proizvajalcev, ampak tudi stroške prodajnih subjektov navedene industrije. V zvezi s tem je bilo v uvodni izjavi 92 začasne protidampinške uredbe navedeno, da je „[K]omisija dobičkonosnost sodelujočih proizvajalcev Unije določila tako, da je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam v Uniji izrazila kot delež prihodkov od navedene prodaje“, in da je bila „[v]ečina prodaje [podobnega] izdelka v Uniji opravljena prek prodajnih [subjektov] sodelujočih proizvajalcev Unije, zato so se upoštevali njihovi stroški in dobičkonosnost“.
- 87 To, da družba Jindal Saw ni poudarila ali pravilno razumela pomena teh pojasnil, ki so bila predložena v okviru začasne protidampinške uredbe in ponovljena v dokončnem razkritju v zvezi s protisubvencijskim postopkom ter v skladu s katerimi so bili stroški prodajnih subjektov industrije Unije upoštevani pri izračunu dobičkonosnosti te industrije, ne pomeni, da so bila pojasnila Komisije v zvezi s tem na sestanku z dne 28. januarja 2016 nova bistvena dejstva in premisleki. Komisija zato v zvezi s tem ni kršila člena 30(2) in (4) osnovne uredbe.

- 88 Iz tega, da je bila zadevna informacija, ki se nanaša na upoštevanje stroškov prodajnih subjektov industrije Unije za izračun dobičkonosnosti te industrije, znana že od 19. septembra 2015, to je od datuma objave začasne protidampinške uredbe v *Uradnem listu*, izhaja tudi, da je družba Jindal Saw imela na voljo potrebne elemente za učinkovito uveljavljanje svojih pripomb k temu izračunu.
- 89 Zato je treba prvi očitek zavriniti kot neutemeljen.
- 90 Kar zadeva drugi očitek, ki se nanaša na kršitev člena 30(5) osnovne uredbe, in sicer da družba Jindal Saw ni imela na voljo desetih dni ali vsaj dovolj časa za predložitev pripomb v zvezi s spremembami nekaterih kazalnikov škode, je treba navesti, da iz te določbe ne izhaja, da bi morala Komisija zainteresiranim strankam odobriti rok za predložitev pripomb o vseh spremembah, ki jih izvede na podlagi njihovih pripomb k dokončnemu razkritju. Taka obveznost bi obstajala samo, če bi pisno obvestilo Komisije z dne 28. januarja 2016 vsebovalo bistvena dejstva in premisleke v smislu člena 30(2) osnovne uredbe, vendar ni bilo tako.
- 91 Vsekakor je treba opozoriti, da tožeči stranki v okviru postopka pred Splošnim sodiščem nista predložili nobenih drugih argumentov v zvezi s popravkom tipkarske napake poleg tistih, ki jih je družba Jindal Saw predložila že v svojem prvem elektronskem dopisu z dne 1. februarja 2016.
- 92 Zato na podlagi ničesar ni mogoče sklepati, da bi se lahko protisubvencijski postopek končal drugače, če bi imela družba Jindal Saw v zvezi s tem na voljo daljši rok za predložitev svojih pripomb.
- 93 Poleg tega je mogoče poudariti, da tožeči stranki niti po vpogledu v dokumente s podatki, na katere bi lahko vplivala tipkarska napaka, v okviru ukrepa procesnega vodstva, ki ga je odredilo Splošno sodišče, nista navedli nobenih novih argumentov v zvezi s to napako, s čimer sta priznali, da zaradi popravka navedene napake niso potrebni nadaljnji popravki poleg teh, ki jih je Komisija že izvedla in o njih obvestila družbo Jindal Saw 28. januarja 2016.
- 94 Zato je treba drugi očitek zavriniti kot neutemeljen in s tem sedmi tožbeni razlog zavriniti v celoti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe

- 95 V okviru prvega tožbenega razloga tožeči stranki v bistvu izpodbijata trditev, da zadevne omejitve izvoza, in sicer izvozne dajatve na železovo rudo in politika dvojne prevoznine, pomenijo „finančni prispevek“ v smislu člena 3, točka 1(a), osnovne uredbe, ki je v bistvu enak besedilu člena 1.1(a)(1) sporazuma SIU. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov.

– Prvi del prvega pritožbenega razloga: uporaba napačnega pravnega merila za ugotovitev obstoja dejanja „zaupanja“ in očitne napake pri presoji

- 96 Tožeči stranki v okviru prvega dela tožbenega razloga navajata tri očitke, da bi v bistvu podprli trditev, da je Komisija uporabila napačno pravno merilo za ugotovitev obstoja dejanja indijske vlade, s katerim je ta v smislu člena 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe „zaupala“ indijskim proizvajalcem železove rude, da zagotavljajo to železovo rudo za domačo industrijo zadevnega izdelka, in da je poleg tega storila določene napake pri presoji.
- 97 Najprej je treba ugotoviti, da v skladu s členom 3(1)(a) osnovne uredbe „finančni prispevek“ obstaja, če vlada: „zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opredeljenih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad“.
- 98 Iz izpodbijane uredbe izhaja, da se obravnavana zadeva nanaša le na pojem „zaupanje“, ki pa v osnovni uredbi ni opredeljen.

- 99 Vendar je treba na eni strani navesti, da je v skladu z uvodno izjavo 5 osnovne uredbe njen cilj med drugim „primerno“ „prenesti“ v pravo Unije pravila sporazuma SIU, in na drugi strani, da sta člen 3 osnovne uredbe, naslovljen „Opredelitev subvencije“, in člen 1 tega sporazuma po besedilu v veliki meri, vsebinsko pa popolnoma enaka.
- 100 Čeprav sodišča Unije še niso imela priložnosti razlagati člena 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe, pa je moral organ za reševanje sporov pri STO večkrat uporabiti ustrezno določbo sporazuma SIU.
- 101 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je treba določbe osnovne uredbe razlagati, kolikor je mogoče, glede na ustrezne določbe sporazuma SIU (glej po analogiji sodbo z dne 11. julija 2017, Viraj Profiles/Svet, T-67/14, neobjavljena, EU:T:2017:481, točka 88).
- 102 Zato je treba člen 3 osnovne uredbe, ki je namenjen izvajanju vsebine člena 1 SIU, razlagati, kolikor je mogoče, glede na zadnjenavedeno določbo.
- 103 Čeprav poleg tega razlage sporazuma SIU, ki jih sprejme organ za reševanje sporov pri STO, za Splošno sodišče niso zavezujoče pri presoji veljavnosti izpodbijane uredbe, ni nobenega razloga, da se Splošno sodišče ne bi nanje sklicevalo, kadar gre za razlago določb osnovne uredbe, ki ustrezajo določbam sporazuma SIU (glej po analogiji sodbo z dne 11. julija 2017, Viraj Profiles/Svet, T-67/14, neobjavljena, EU:T:2017:481, točka 89 in navedena sodna praksa).
- 104 Tožeči stranki v prvem očitku v bistvu zatrjujeta, da je indijska vlada s tem, da je določila izvozne omejitve, samo posredovala v okviru izvajanja svojih splošnih regulativnih pristojnosti, ni pa izvajala teh pristojnosti tako, da bi indijske proizvajalce železove rude primorala, da to rudo zagotavljajo za nacionalno industrijo zadevnega izdelka, in to po ceni, nižji od primerne. Konkreten učinek izvoznih omejitev, zlasti na izvajanje svobodnega odločanja proizvajalcev železove rude v Indiji pri opredelitvi njihove poslovne strategije, naj bi bil neznan in naključen.
- 105 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka.
- 106 Opozoriti je treba, da je namen člena 3, točka 1(a), osnovne uredbe opredeliti pojem „finančni prispevek“ tako, da se iz njega izključijo ukrepi vlade, ki ne spadajo v eno od kategorij, navedenih v tej določbi. S tega vidika so v členu 3, točka 1(a), od (i) do (iii), osnovne uredbe navedeni konkretni položaji, ki jih je treba obravnavati kot finančni prispevek vlade, in sicer neposredni ali posredni prenos sredstev, opuščanje prihodka vlade ali dobava blaga ali storitev. Člen 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe v drugi alineji določa, da je dejstvo, da vlada zaupa zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst tako navedenih funkcij, enakovredno dodelitvi finančnega prispevka s strani te vlade v smislu člena 3, točka 1(a), osnovne uredbe.
- 107 Iz tega izhaja, kot je poudarila Komisija, da je člen 3, točka 1(a)(iv), druga alineja, osnovne uredbe, v bistvu določba za preprečevanje izogibanja, katere namen je zagotoviti, da se vlade tretjih držav ne morejo izogniti pravilom o subvencijah s sprejetjem ukrepov, ki na videz *stricto sensu* ne spadajo na področje uporabe člena 3, točka 1(a), od (i) do (iii), navedene uredbe, vendar pa imajo dejansko enakovreden učinek.
- 108 Da bi se zagotovil polni učinek člena 3, točka 1(a)(iv), druga alineja, osnovne uredbe, je treba zato pojem „zaupa ali ukaže“ v smislu te določbe razumeti kot vsako dejanje vlade, s katerim se zasebnemu organu neposredno ali posredno zaupa odgovornost za izvajanje ene od vrste funkcij, navedenih v členu 3, točka 1(a), od (i) do (iii), navedene uredbe.
- 109 V obravnavani zadevi je indijska vlada uvedla izvozne omejitve železove rude v obliki izvozne dajatve in politike dvojne prevoznine. Vendar je treba ugotoviti, da je mogoče dovolj natančno določiti raven, na kateri je treba določiti povišanje cen izvoza izdelka, da njegov izvoz ni več ekonomsko zanimiv za

domače proizvajalce. Na ta način lahko navedena vlada z navedenimi omejitvami v praksi dobi enak rezultat, kot če bi indijskimi rudarskim družbam neposredno zaupala odgovornost za zagotavljanje železove rude na domačem trgu.

- 110 Komisija je za ugotovitev obstoja finančnega prispevka izvedla analizo na podlagi petstopenjskega preizkusa, izdelanega v poročilu posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO z dne 23. avgusta 2001 v sporu z naslovom „Združene države Amerike – Ukrepi, pri katerih se omejevanje izvoza obravnava kot subvencije“ (WT/DS 194/R), o razlagi člena 1.1(a)(1)(iv) sporazuma SIU v okviru omejitev izvoza.
- 111 Na podlagi te analize je Komisija v uvodni izjavi 177 izpodbijane uredbe ugotovila, da je indijska vlada rudarskim podjetjem zaupala izvajanje svoje politike za oblikovanje razdrobljenega domačega trga ter zagotavljanje železove rude za domačo železarsko in jeklarsko industrijo, v uvodni izjavi 180 navedene uredbe, da je vse indijske družbe za pridobivanje železove rude treba šteti za zasebne organe, v uvodni izjavi 219 te uredbe, da so te družbe dobavljale železovo rudo domači industriji za plačilo, nižje od primerne, v uvodni izjavi 221 te uredbe, da je zagotavljanje surovin, ki so v državi, nacionalnim družbam naloga, ki je običajno v pristojnosti vlade, in nazadnje, v uvodni izjavi 225 zadevne uredbe, da prakso posrednega posredovanja na trgu z omejitvami izvoza „izvajajo številne vlade po svetu“.
- 112 Komisija je z zadevno analizo v uvodnih izjavah od 135 do 229 izpodbijane uredbe ugotovila, da je indijska vlada z zadevnimi omejitvami izvoza od indijskih rudarskih podjetij poskušala pridobiti to, kar je predmet člena 3, točka 1(a)(iii), osnovne uredbe, in sicer v obravnavani zadevi zagotavljanje železove rude na indijskem trgu. Namesto da bi vlada sama kupovala železovo rudo in jo zagotavljala na tem trgu, je vzpostavila sistem, da indijski proizvajalci železove rude to zagotavljajo na trgu prek omejitev izvoza, zaradi katerih je izvoz te železove rude postal komercialno nezanimiv.
- 113 To, da je indijska vlada vzpostavila in uvedla tak sistem v letih 2007 in 2008, dokazujejo različni elementi, ki jih je Komisija navedla v izpodbijani uredbi. Tako je bilo v uvodni izjavi 145 te uredbe navedeno, da je leta 2005 strokovna skupina, ki jo je ustanovilo indijsko ministrstvo za jeklarstvo, v svojem poročilu (Dangovo poročilo) ugotovila, da je treba v Indiji to prednost zagotovljenega dostopa do domače ponudbe železove rude ohraniti, spodbujati in v celoti izkoristiti.
- 114 Poleg tega iz uvodnih izjav 153, 157 in 158 izpodbijane uredbe razvidno, da je indijska vlada sledila gibanju izvoza železove rude iz Indije in preverjala, ali imajo zadevne omejitve izvoza želeni učinek, to je zagotavljanje železove rude na indijskem trgu, s tem, da je občasno prilagodila raven teh omejitev, zlasti stopnjo izvozne dajatve na železovo rudo, da zagotovi želeni učinek.
- 115 Tudi iz uvodne izjave 158 izpodbijane uredbe izhaja, da je v poročilu delovne skupine za jeklarsko industrijo za dvanajsti petletni načrt, objavljenem novembra 2011, dokazan izrecen namen indijske vlade, da uporabi povišane stopnje dajatev za odvrčanje od izvoza železove rude, da po potrebi še bolj poviša stopnjo izvozne dajatve in da poleg tega prouči možnost uvedbe dodatnih ukrepov, če bi se to izkazalo za potrebno.
- 116 Na podlagi teh premislekov in glede na znatne začetne naložbe ter visoke stalne stroške indijskih proizvajalcev železove rude je Komisija v uvodni izjavi 169 izpodbijane uredbe ugotovila, da „indijska vlada torej spodbuja proizvajalce železove rude, da ohranijo proizvodnjo za oskrbovanje domačega trga, četudi bi razumni dobavitelj v primeru odvrčanja od izvoza prilagodil svojo proizvodnjo“, in v uvodni izjavi 171 navedene uredbe, da vlada indijskim proizvajalcem železove rude zato zaupa, da dobavljajo blago domačim uporabnikom železove rude, to je proizvajalcem jekla.
- 117 Tožeči stranki torej napačno trdita, da je indijska vlada posredovala na trgu samo v okviru svojih regulativnih pristojnosti ter da je bil učinek tega posega neznan in naključen. Nasprotno, kot je razvidno iz uvodnih izjav od 112 do 116 zgoraj, so bile izvozne omejitve zasnovane in uvedene z izrecnim namenom zagotavljanja dobave železove rude na indijskem trgu ter so bile nato spremljane

in prilagojene za doseg tega cilja. Poleg tega indijska vlada sama priznava uspeh svoje politike ciljnih omejitev izvoza, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi 173 izpodbijane uredbe. Ko je tako stalni odbor za premog in jeklo v okviru indijskega ministrstva za jeklarstvo za potrebe svojega 38. poročila z dne 29. avgusta 2013 želel izvesti, „v kakšnem obsegu je [takrat veljavna] stopnja izvozne dajatve na železovo rudo uspešno odvrčala od izvoza železove rude in ali jo je treba še naprej spreminjati“, je navedeno ministrstvo med drugim navedlo, da „je redno razpravljalo z [indijskim] ministrstvom za finance, da bi se pobirala primerna izvozna dajatev na železovo rudo, ki bi učinkovito odvrčala od izvoza in izboljšala razpoložljivosti železove rude za domačo jeklarsko industrijo po dostopni ceni“ in da je „naložitev višje izvozne dajatve na železovo rudo v skladu s politiko [indijske] vlade.“

- 118 Poleg tega ni mogoče sprejeti trditve tožečih strank, da to, da je bila v nekaterih mesecih obdobja preiskave cena železove rude na indijskem trgu višja od njene cene na svetovnem trgu, in da je po obdobju preiskave družba Jindal Saw uvozila železovo rudo, ki jo je uporabila, kažeta, da zadevne omejitve izvoza lahko dajejo rezultate ali pa ne, odvisno od okoliščin na trgu in svobode odločanja akterjev, ki so prisotni na trgu. Finančni prispevek indijske vlade namreč predstavlja sama dobava železove rude. To, da je bila v nekaterih mesecih obdobja preiskave cena železove rude na indijskem trgu višja od cene na svetovnem trgu, je vprašanje, ki se ne nanaša na obstoj tega finančnega prispevka, ampak na morebitni obstoj ugodnosti. Vendar je treba, kot poudarjata sami tožeči stranki, razlikovati med obstojem finančnega prispevka in obstojem ugodnosti. Poleg tega to, da gospodarski subjekt, ki lahko pridobi finančni prispevek, a se odloči, da ga ne bo uporabil, samo po sebi ne vpliva na obstoj tega prispevka.
- 119 Nazadnje, iz ničesar ni razvidno, da so bile zadevne omejitve izvoza uvedene za zbiranje javnofinančnih prihodkov, kar potrjuje analizo, da je indijska vlada z zadevnimi davčnimi in tarifnimi ukrepi poskušala izvajati politiko za zagotavljanje dobave železove rude na indijskem trgu.
- 120 Prvi očitek je treba torej zavrnil.
- 121 Tožeči stranki v drugem očitku trdita, da je treba člen 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe razlagati tako, da mora vlada nujno imeti dejavnejšo vlogo kot samo spodbujanje, da je za njeno delovanje pri osebah ali subjektih na nacionalnem trgu mogoče šteti, da zasebnemu organu, „zaupa“ opravljanje nekaterih nalog v smislu te določbe. V obravnavanem primeru pa naj ne bi bilo tako.
- 122 V zvezi s tem tožeči stranki trdita, da je Komisija pri presoji, ali je bila podpora indijske vlade nacionalni industriji zadevnega izdelka dejansko cilj vladne politike, in ne zgolj stranski učinek izvajanja njihovih splošnih regulativnih pristojnosti, uporabila napačno pravno merilo. Komisija bi namreč morala preučiti, ali je bila dobava železove rude s strani indijskih rudarskih družb navedeni industriji „nenamerna“, ali pa je bila zgolj „posledica vladnih predpisov“, glede na pojme, uporabljene v točki 114 poročila pritožbenega organa organa za reševanje sporov pri STO, sprejetega 20. julija 2005 v sporu „Združene države Amerike – Preiskava o izravnalni dajatvi za dinamične bralno-pisalne pomnilnike (DRAMS) iz Koreje“ (WT/DS 296/AB/R).
- 123 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka.
- 124 Najprej, kar zadeva trditev tožečih strank, da indijska vlada ni imela dejavnejše vloge od zgolj spodbujanja, zadostuje ugotoviti, da je vlada s sprejetjem zadevnih omejitev izvoza v konkretnih okoliščinah, za katere so bile značilne znatne začetne naložbe in visoki fiksni stroški, ki indijskim rudarskim podjetjem niso omogočali zmanjšati njihove proizvodnje, omejila svobodo delovanja teh podjetij s tem, da je v praksi omejila njihovo sposobnost odločanja, na katerem trgu bodo prodajali svoje izdelke.

- 125 V zvezi s tem tožeči stranki nista predložili nobene trditve, na podlagi katere bi se lahko podvomilo o analizi Komisije. Tega, da je indijska vlada uvajala in redno prilagajala zadevne omejitve izvoza za zagotovitev, da s temi omejitvami doseže zastavljeni cilj, namreč ni mogoče obravnavati zgolj kot spodbudo za domače proizvajalce železove rude. Nasprotno, zaradi teh ukrepov indijske vlade so bili ti proizvajalci primorani te izdelke prodati na indijskem trgu.
- 126 V zvezi s tem je treba opozoriti, da – čeprav se pooblastitev običajno izvede s formalnimi sredstvi – pa je lahko tudi neformalen in da poleg tega lahko razen pooblastitve obstajajo druga formalna ali neformalna sredstva, ki jih lahko vlada uporabi v iste namene, kot je bilo to navedeno v točki 110 poročila pritožbenega organa v sporu „Združene države Amerike – DRAM“ (glej točko 122 zgoraj).
- 127 V obravnavani zadevi to, da je indijska vlada uvedla omejitve izvoza železove rude in jih redno prilagajala, da zagotovi enak rezultat, kot če bi sama zagotavljala železovo rudo na indijskem trgu, pomeni tako neformalno pooblastitev. Zato je Komisija s to ugotovitvijo dejansko ugotovila, da je imela navedena vlada dejavno vlogo, ki je ni mogoče enačiti zgolj s spodbudo.
- 128 Tako se zdi, da trditev tožečih strank, da se je indijska vlada omejila zgolj na spodbude in da ni imela dejavne vloge, temelji na napačni razlagi izpodbijane uredbe.
- 129 Zato je treba drugi očitke zavriniti.
- 130 Tožeči stranki v tretjem očitku zatrjujeta, da je Komisija to, ali so zadevne omejitve izvoza pomenile dejanje, s katerim se je zasebnemu organu „zaupalo“ opravljanje nalog iz člena 3, točka 1(a), od (i) do (iii), osnovne uredbe, napačno preučila le na podlagi odzivov prizadetih podjetij in učinkov teh omejitev na trgu. Po mnenju tožečih strank bi morala namreč obravnavati samo konkretne ukrepe indijske vlade, brez upoštevanja učinkov teh ukrepov na indijskem trgu.
- 131 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka.
- 132 Trditev, ki jo zagovarjata tožeči stranki v okviru tega očitka, prav tako temelji na napačnem razumevanju izpodbijane uredbe. Kot je razvidno iz točk od 112 do 116 zgoraj, se Komisija ni oprla le na odzive podjetij, ki so bila prizadeta z omejitvami izvoza, in učinke teh omejitev na indijskem trgu. Komisija je analizirala ukrep indijske vlade ter povezavo med njeno izrecno politiko in ravnanjem zasebnih gospodarskih subjektov. Konkretni ukrepi, ki jih je izvajala ta vlada in so bili vključeni v to analizo, namreč zajemajo ne samo pravne akte, s katerimi so bile sprejete zadevne omejitve izvoza, temveč tudi stalni nadzor trga ter preučevanje učinkov teh izvoznih omejitev in posledične spremembe omejitev izvoza za zagotovitev doseganja zastavljenega cilja. Tožeči stranki torej napačno trdita, da je Komisija svojo analizo oprla samo na odzive podjetij, ki jih te omejitve zadevajo, in na učinke teh omejitev na trgu.
- 133 S trditvami tožečih strank, ki sta jih v zvezi s tem razvili na podlagi sodne prakse organa za reševanje sporov pri STO in ki jih na splošno navajata v podporo prvemu delu prvega tožbenega razloga, se ne morejo omajati vsi zgornji premisleki. Dejansko stanje oziroma pravna vprašanja v središču treh sporov, ki jih navajata, namreč niso primerljiva z dejanskim stanjem v obravnavani zadevi, tako da ta poročila niso upoštevana v okviru te zadeve.
- 134 Tako, prvič, v zvezi s sporom „Združene države Amerike – Omejitve izvoza“ (glej točko 110 zgoraj): ta se je nanašal na vprašanje, ali je zakonodaja Združenih držav Amerike na področju izravnalnih dajatev – ki je po mnenju Kanade regulativno ukrepanje vlade za omejitve izvoza blaga, torej omejitev izvoza, izenačila s „finančnim prispevkom“ v skladu s členom 1.1(a)(1) SIU – v skladu z zadnjenavedenim členom. Zato se ta spor ne nanaša na posebne izvozne omejitve, preučene ob upoštevanju političnih izjav o namenu zagotavljanja dobave zadevnega izdelka na notranjem trgu za spodbujanje določene industrije.

- 135 Drugič, kar zadeva poročilo posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 16. novembra 2012 v sporu „Kitajska – Izravnalne in protidampinške dajatve na zrnato usmerjene ploščato valjane izdelke iz jekla za elektropločevine iz Združenih držav“ (WT/DS 414/R), potrjeno s poročilom pritožbenega organa, pri katerem je šlo za omejitev uvoza s sporazumi o prostovoljnem omejevanju, povezava med delovanjem vlade in domnevnim finančnim prispevkom glede na vrsto ukrepa in vrsto zadevnega finančnega prispevka v tem sporu ni bila primerljiva s tisto, ki je bila ugotovljena v obravnavani zadevi. V tej zadevi je namreč Ljudska republika Kitajska menila, da so sporazumi o prostovoljnem omejevanju, ki omejujejo uvoz zadevnega izdelka v ZDA, privedli do prenosa bogastva domačih kupcev tega izdelka na domačo industrijo navedenega izdelka, ki bi ga lahko šteli za finančni prispevek v skladu s členom 1.1(a)(1)(iv) sporazuma SIU glede na učinek ukrepa na zasebne stranke, ki je te primoral, da so opravile prenos sredstev zaradi plačila višjih cen. Posebna skupina, ustanovljena za ta spor, je menila, da to, da ima ukrep vlade, kot je ukrep na meji, za posredni učinek povišanje cen na trgu, ne more privedi do ugotovitve, da je vlada s tem ukrepom zasebnim kupcem zaupala, naj opravijo neposredni prenos sredstev v korist industrije, ki blago prodaja na zadevnem trgu, ali da jim je ukazala, naj to storijo.
- 136 Tretjič, kar zadeva poročilo posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 16. januarja 2015 v sporu „Združene države Amerike – Ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke s Kitajske“ (WT/DS 437/R), se je ta spor nanašal na člen 11.3 sporazuma SIU, ki se nanaša na preučitev dokazov, ki jih je predložila domača industrija, da se ugotovi, ali so zadostni za utemeljitev začetka protisubvencijske preiskave, v tem primeru v ZDA.
- 137 Posebna skupina je ugotovila, da se je spor nanašal na vprašanje, ali je preiskovalni organ ravnal v skladu s členoma 11.2 in 11.3 sporazuma SIU, ko je začel protisubvencijsko preiskavo na podlagi trditve in dokazov, da je zaradi omejitev izvoza, ki so jih uporabile vlade tuje države, in učinkov teh omejitev na notranje cene te države, obstajal finančni prispevek. Vendar v tem sporu pritožba ni vsebovala nobenega dokaza o spremljanju in prilagoditvah zadevnih omejitev.
- 138 Iz zgoraj navedenega izhaja, da glede na položaja, ki ga je preučevala posebna skupina v navedenem sporu, poročilo o navedeni zadevi načeloma ni upoštevno v tej zadevi, v kateri ugotovitev, da se domačim proizvajalcem železove rude zaupa zagotavljanje svojih izdelkov na notranjem trgu, temelji ne le na samih omejitvah izvoza in obstoju posebne politike podpore jeklarski industriji, ampak tudi vseh dokazih o redni prilagoditvi ukrepov za doseganje zastavljenega cilja.
- 139 Poleg tega tožeči stranki menita, da so ugotovitve, ki jih je Komisija izpeljala na eni strani v uvodni izjavi 186 izpodbijane uredbe glede vpliva politike indijske vlade na indijski trg, v kateri navaja, da je ta politika privedla do „izrazitega zmanjšanja“ obsega izvoza železove rude, medtem ko naj bi se v obdobju uvedbe zadevnih izvoznih omejitev, in sicer med letoma 2007 in 2008 ter v letu 2015, indijska proizvodnja železove rude zmanjšala bolj kot izvoz, in na drugi strani v uvodni izjavi 190 te uredbe, v kateri v bistvu navaja, da so zadevne omejitve izvoza ustvarile presežno ponudbo železove rude na domačem trgu v Indiji, medtem ko naj bi se v istem obdobju presežna proizvodnja zmanjšala za več kot polovico, napačne.
- 140 V zvezi s tem je treba sicer na eni strani ugotoviti, da številčni podatki iz uvodnih izjav 183 in 184 izpodbijane uredbe dokazujejo, da se je indijska proizvodnja železove rude med letoma 2007 in 2015 zmanjšala. Vendar pa je bila ta proizvodnja vedno presežna glede na porabo železove rude v Indiji v istem obdobju, tako da se je kljub svojemu zmanjšanju vedno ohranjala na ravni, ki zadostuje za kritje domače porabe, kar je bilo v skladu s cilji indijske vlade, ki jim sledi z uvedbo zadevnih omejitev izvoza.
- 141 Na drugi strani je treba poudariti, da se je od uvedbe navedenih omejitev domača poraba železove rude skoraj stalno povečevala in da se je dodatna potrošnja nanašala na železovo rudo, proizvedeno v Indiji, saj je uvoz tega izdelka ostal skoraj nespremenjen. Ker pa se je nacionalna proizvodnja železove rude v istem obdobju zmanjšala in ob upoštevanju, da so se cene na svetovnem trgu zvišale, se zdi to, da je

to povečanje potrošnje v celoti nosila nacionalna proizvodnja železove rude v Indiji, protislovno, saj bi bilo v razmerah neizkrivljenega trga ob upoštevanju ravni cen železove rude na svetovnem trgu za indijske proizvajalce te železove rude donosnejše, da svoje izdelke izvažajo, kot da jih prodajajo na domačem trgu.

142 Poleg tega tožeči stranki ne upoštevata, da je zmanjšanje domače proizvodnje železove rude v Indiji posledica sodnih odločb o zaprtju rudnikov zaradi nezakonitega rudarjenja in okoljskih kršitev v nekaterih indijskih zveznih državah, kot je Komisija navedla v uvodni izjavi 187 izpodbijane uredbe. To, da se je presežna proizvodnja železove rude v Indiji – in sicer je to na podlagi uvodne izjave 190 navedene uredbe presežek domače proizvodnje glede na vsoto domače potrošnje in izvoza, od katere se odšteje uvoz – zmanjšala zaradi zaprtja rudnikov, ni vzrok, da bi se ugotovitev Komisije glede presežne proizvodnje na trgu opredelila kot napačna, saj je ta obstajala med celotnim upoštevanim obdobjem.

143 Zato je treba tretji očitek zavrnil in s tem zavrnil prvi del prvega tožbenega razloga v celoti.

– *Drugi del prvega tožbenega razloga: zamenjava, in sicer pri uporabi člena 3, točka 1(a), osnovne uredbe, pojmov „finančni prispevek“ v smislu te določbe in „ugodnost“ v smislu točke 2 navedenega člena*

144 Tožeči stranki trdita, da je Komisija kršila člen 3, točka 1(a)(iv), osnovne uredbe in storila očitno napako pri presoji, ko je zamenjala pojma „finančni prispevek“ v smislu točke 1 navedenega člena 3, in „ugodnost“ v smislu točke 2 tega člena. V zvezi s tem na eni strani trdita, da ta pojma zajemata dva ločena pravna pojma, ki skupaj omogočata ugotoviti, ali se šteje, da obstaja subvencija, in na drugi strani, da za ugotovitev obstoja finančnega prispevka ni treba uporabiti pojma „plačilo, ki je nižje od primernega“ iz člena 6, točka (d), osnovne uredbe, ki se nanaša na izračun ugodnosti za prejemnika finančnega prispevka. Zato grajata to, da je bila v izpodbijani uredbi vsa analiza Komisije v zvezi z domnevnim delovanjem vlade, s katerim je „zaupala“ indijskim proizvajalcem železove rude, da domači industriji zadevnega izdelka dobavljajo železovo rudo, povezana le z vprašanjem, ali so indijski proizvajalci železove rude to dobavili domači industriji zadevnega izdelka za „plačilo, ki je nižje od primernega“, medtem ko bi bilo to vprašanje upoštevno le glede tega, ali je bila ugodnost dodeljena prejemnikom dobave zadevnega blaga.

145 Tožeči stranki se v utemeljitev tega dela sklicujeta na poročilo pritožbenega organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 23. marca 2012 v sporu „Združene države Amerike – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino velikih civilnih letal – druga pritožba“ (WT/DS 353/AB/R), in na poročilo posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 11. aprila 2005 v sporu „Koreja – Komerzialna plovila“ (WT/DS273/R).

146 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega dela.

147 Najprej je treba navesti, da je Komisija, kot je razvidno iz uvodnih izjav od 181 do 219 izpodbijane uredbe, ki so v delu te uredbe, v katerem je obravnavan obstoj finančnega prispevka, podrobno analizirala razvoj indijskega trga železove rude. V uvodni izjavi 190 te uredbe je ugotovila, da je „[n]e glede na zmanjšanje proizvodnje železove rude na indijskem trgu [...] opazna stalna in neracionalna presežna zmogljivost glede na vsoto domače potrošnje in izvoza, od katere se odšteje uvoz“, kar je „privedlo do presežne ponudbe železove rude na domačem trgu, kot je priznala in za kar si je prizadevala indijska vlada“. V uvodni izjavi 192 navedene uredbe je Komisija poudarila, da „cilj izvozne dajatve na železovo rudo ni bil v celoti ustaviti izvoz, ampak ga zmanjšati ob hkratnem povečanju razpoložljivosti [te rude] na domačem trgu“.

148 Komisija je po teh ugotovitvah v uvodni izjavi 200 izpodbijane uredbe navedla, da je analizirala morebiten vpliv presežne ponudbe železove rude zaradi omejitev zadevnega izvoza na domačo ceno železove rude v Indiji.

- 149 Iz navedenega izhaja, da je Komisija v okviru analize obstoja finančnega prispevka šele po tem, ko je ugotovila, da so zadevne izvozne omejitve privedle do presežne ponudbe železove rude na indijskem trgu, poleg te preučitve trga analizirala morebiten vpliv navedenih omejitev na domačo ceno železove rude v Indiji.
- 150 Dalje, iz splošne razlage uvodnih izjav od 230 do 271 izpodbijane uredbe, ki so zajete pod naslovom „Ugodnost“, je razvidno, da je Komisija opravila temeljito analizo merila ugodnosti, ki se jasno razlikuje od analize, ki jo je opravila glede obstoja finančnega prispevka, kar sta tožeči stranki priznali med ustnim delom postopka v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča.
- 151 Poleg tega je treba poudariti, da sklicevanje tožeče stranke na sodno prakso organa za reševanje sporov pri STO temelji na citatih, ki so vzeti iz konteksta. Kar zadeva, prvič, poročilo pritožbenega organa v sporu „Združene države Amerike – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino velikih civilnih letal (druga pritožba)“ (glej točko 145 zgoraj), je treba ugotoviti, da je v poročilu posebne skupine, ki je bila v tej zadevi ustanovljena 31. marca 2011 (WT/DS353/R), ta posebna skupina menila, da je treba izvesti nov preizkus za preverjanje, ali zadevni ukrepi v tej zadevi pomenijo „finančni prispevek“ v smislu člena 1.1(a)(1)(i) sporazuma SIU. S tem novim preizkusom naj bi se ugotovilo, ali so bile storitve, zagotovljene v okviru javnih naročil, v korist osebe, ki jih je plačala (vlada), ali osebe, ki je zanje prejela plačilo. Ko je posebna skupina uporabila ta novi preizkus, je ugotovila, da so bile zadevne storitve opravljene v korist osebe, ki je prejela plačilo zanje, in ne v korist vlade, ki je zanje plačala, in da gre zato za „finančni prispevek“ v smislu navedene določbe.
- 152 V tej zadevi zaradi uporabe takega preizkusa ni bilo mogoče razlikovati med tem, ali je šlo za finančni prispevek ali za ugodnost, in če bi se ugotovil obstoj koristi za vlado, zato po definiciji ne bi šlo za finančni prispevek, in obratno. Zato je pritožbeni organ zavrnil uporabo tega preizkusa, ker je menil, da bi lahko pristop posebne skupine izenačil dva ločena elementa opredelitve subvencije iz člena 1.1 sporazuma SIU.
- 153 Drugič, v enakem smislu so se v sporu „Koreja – Komericalna plovila“ (glej točko 145 zgoraj) deli poročila posebne skupine v tem sporu, ki sta jih navedli tožeči stranki, nanašali na položaj, v katerem je Unija štela kot dokaz „zaupanja“ ali „ukaza“ s strani korejske vlade, da so finančne institucije sodelovale pri prestrukturiranju podjetij v težavah, namesto da bi povečale svoj priliv sredstev, med drugim z likvidacijo teh podjetij. V tem primeru, medtem ko je bil domnevni finančni prispevek prestrukturiranje, je „ugodnost“ obstajala samo, če je prišlo do prestrukturiranja v običajnih tržnih pogojih. Zato ni bilo mogoče razlikovati med oceno obstoja finančnega prispevka in oceno obstoja ugodnosti.
- 154 Poleg tega je treba ugotoviti, da če bi se v obravnavani zadevi, v nasprotju s položajem, obravnavanem v sporih, na katera se sklicujeta tožeči stranki (glej točko 145 zgoraj), iz analize, ki jo je Komisija izvedla glede obstoja finančnega prispevka, odvzeli pomisleki v zvezi z učinki zadevnih omejitev izvoza na cene na indijskem trgu, in sicer premisleki, katerih upoštevnost izpodbijata tožeči stranki v okviru preučitve obstoja finančnega prispevka, to ne bi v ničemer spremenilo analize Komisije, da so zadevne omejitve izvoza pomenile povečanje ponudbe železove rude na indijskem trgu, ki jo Komisija šteje za enakovredno dobavi železove rude.
- 155 Zato je treba zavrniti drugi del prvega tožbenega razloga in s tem zavrniti prvi tožbeni razlog v celoti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(1) in (2)(a) osnovne uredbe

156 Tožeči stranki s tretjim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na dva dela, trdita podredno glede na prvi tožbeni razlog, da je Komisija kršila člen 4(1) in (2)(a) osnovne uredbe s tem, da je štela, da je zadevna subvencija specifična. Glede tega se sklicujeta na poročilo pritožbenega organa organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 25. marca 2011 v sporu „Združene države Amerike – Protidampinške in končne izravnalne dajatve na nekatere izdelke s Kitajske“ (WT/DS 379/AB/R).

– Prvi del tretjega tožbenega razloga: nespecifičnost subvencije, ki jo predstavlja dobava železove rude

157 Tožeči stranki v okviru prvega dela tega tožbenega razloga trdita, da je železova ruda surovina za lito železo in jeklo, dva vhodna materiala, ki se običajno uporabljata v gospodarstvu. Zato naj ne bi bilo mogoče ugotoviti in natančno opredeliti števila znanih in označenih indijskih podjetij ali industrij, ki bi lahko imeli koristi od povečane ponudbe železove rude za plačilo, ki je nižje od primerne na indijskem trgu. Poleg tega naj ugodnosti pri dobavi železove rude v Indiji ne bi imela samo jeklarska industrija, ampak tudi druge pomembne industrije, kot so sektor cementa, obrati za pranje premoga in obrati za proizvodnjo železove zlitine.

158 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega dela.

159 Iz izpodbijane uredbe je razvidno, da je Komisija proučila, ali izvozne dajatve na železovo rudo in politika dvojne prevoznine izpolnjujejo tretji in zadnji pogoj, zahtevan za ugotovitev obstoja subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in sicer njihova „specifičnost“ v smislu člena 4 osnovne uredbe.

160 Komisija je v zvezi s tem v uvodni izjavi 272 izpodbijane uredbe ugotovila, da so zadevni ukrepi glede na blago, na katero so se nanašali, zagotavljali ugodnosti le železarski in jeklarski industriji, to je le določeni industrijski panogi, in menila, da ni bilo potrebno, da je subvencija poleg tega omejena na podskupino industrijske panoge, da bi se lahko štela za specifično. Vendar pa v nasprotju z nekaterimi drugimi surovinami, kot so nafta, plin ali voda, železove rude, zlasti visoke kakovosti, podobno kot neposekan les, ne bi moglo uporabljati neomejeno število industrijskih panog, ampak samo omejeno število subjektov in industrij, zlasti industrija proizvodnje cevi iz nodularnega litega železa. Komisija se je glede tega sklicevala na poročilo pritožbenega organa organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 19. decembra 2014 v sporu „Združene države Amerike – Izravnalni ukrepi za nekatere vroče valjane ploščate izdelke iz ogljikovega jekla iz Indije“ (WT/DS 436/AB/R).

161 Opozoriti je treba, kot je to storila Komisija, da glede ugotovitve, ali lahko zadevne omejitve izvoza pomenijo „specifične“ subvencije v smislu člena 4(2) osnovne uredbe, ni upoštevno vprašanje, ali se železo in jeklo običajno uporabljata v gospodarstvu na splošno, ampak vprašanje, ali se železova ruda običajno uporablja v gospodarstvu na splošno.

162 Edina podjetja, ki imajo ugodnosti od omejitev izvoza v zvezi z železovo rudo, so namreč indijska podjetja, ki uporabljajo železovo rudo na koncu proizvodne verige, in sicer zlasti železarska in jeklarska industrija. To, da je železova ruda osnovni material v železarski in jeklarski industriji, ne pomeni, da gre za osnovni material za indijsko gospodarstvo kot celoto, kot so voda, nafta in plin, ki jih uporablja nedoločeno število industrij in podjetij. Železove rude torej ni mogoče primerjati s temi drugimi vhodnimi materiali.

163 Poleg tega, čeprav je mogoče, da imajo od omejitev izvoza lahko posredne ugodnosti podjetja v nadaljnjem proizvodnem procesu od železarske in jeklarske industrije, ki so uporabniki železa in jekla, če bi ta industrija na ta podjetja prenesla prednost v zvezi s subvencijami za dobavo železove rude, posledica tega ne more biti, da se za samo podporo železarski in jeklarski industriji šteje, da ni specifična v smislu osnovne uredbe.

- 164 Poleg tega to, da ima od subvencije ugodnost celotna industrija, ne pomeni, da je ni mogoče šteti za „specifično“ subvencijo v smislu člena 4(2) osnovne uredbe. V skladu s to določbo je namreč subvencioniranje lahko specifično ne samo za eno podjetje, ampak tudi za „industrijo ali skupino podjetij ali industrij“.
- 165 Kar zadeva trditve tožečih strank, da imajo ugodnosti tudi druge pomembne industrije, kot so sektor cementa, obrati za pranje premoga in obrati za proizvodnjo železove zlitine, je treba ugotoviti, da ta temelji zgolj na trditvah, pri katerih tožeči stranki ne navajata obsega potrošnje teh drugih industrijskih sektorjev, tako da ni mogoče izključiti, da je ta potrošnja zelo nizka.
- 166 V zvezi s tem je vsekakor treba opozoriti, da je v skladu s poročilom posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO, sprejetem v sporu „Združene države Amerike – nekateri ploščati izdelki iz jekla – Indija“ (WT/DS 436/AB/R), kot je bilo potrjeno v zvezi z vprašanjem specifičnosti glede na pritožbeni organ v istem sporu (WT/DS 436/AB/R) (glej točko 160 zgoraj), prav tako v zvezi z ukrepi, ki jih je sprejela indijska vlada v zvezi z železovo rudo, subvencioniranje te rude mogoče šteti za specifično.
- 167 Posebna skupina je v svojem poročilu ugotovila, da je, „ker je ugotovljeno, da je možnost dostopa do subvencije omejena, [...] ta subvencija specifična v smislu člena 2 [sporazuma SIU]“ in da je, „čeprav je ta možnost omejena le zato, ker so subvencioniran izdelek lahko uporabljala samo nekatera podjetja, [...] subvencija specifična“.
- 168 Zato je treba ugotoviti, da so v obravnavani zadevi ukrepi indijske vlade, ki se nanašajo samo na železovo rudo, „specifični“ v smislu člena 4 osnovne uredbe, kot je že ugotovil organ za reševanje sporov pri STO v zvezi s členom 2 sporazuma SIU. Zato je treba prvi del tretjega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

– *Drugi del tretjega tožbenega razloga: nespecifičnost subvencije, ki jo predstavlja izvozna dajatev na železovo rudo*

- 169 V okviru drugega dela tega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da v Indiji obstajajo številne izvozne dajatve. Zato naj bi bilo zelo veliko industrij, upravičenih do politike podpore industrijam na koncu proizvodne verige, ki naj bi jo vodila indijska vlada z omejitvami izvoza. Tako naj Komisija ne bi mogla sklepati na specifičnost zadevnih omejitev izvoza, ne da bi analizirala druge izvozne dajatve v Indiji in morebitna posredovanja vlade v zvezi s temi davki.
- 170 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega dela.
- 171 Poudariti je treba, da drugi del tega tožbenega razloga temelji na domnevnem obstoju izvoznih dajatev za številne izdelke v Indiji. Opozoriti je treba, prvič, da zadevne omejitve izvoza ne obstajajo samo kot izvozne dajatve, ampak so sestavljene iz dveh ukrepov, to je iz izvozne dajatve na železovo rudo in politike dvojne prevoznine, in da oba ukrepa predstavljata izvajanje politike indijske vlade za subvencioniranje indijske železarske in jeklarske industrije.
- 172 Drugič, ob predpostavki, da je indijska vlada uvedla številne subvencije na podlagi mehanizma za ciljne omejitve izvoza za podporo različnim industrijskim sektorjem, je treba še naprej šteti, da bi se specifičnost nanašala posebej na vsako subvencijo, in ne na to, da vlada samo omejeno uporablja subvencioniranje.

- 173 Zato je zadostovalo, da Komisija analizira subvencijsko naravo zadevnih ukrepov, zlasti izvozno dajatev na železovo rudo, ne da bi ji bilo treba poleg tega analizirati druge izvozne dajatve za druge izdelke. Kot je poudarila Komisija, je vsaka izvozna dajatev zasnovana samostojno, zadeva različne izdelke in so do nje lahko upravičeni različni gospodarski subjekti, tako da je samo s posebno analizo vsake izvozne dajatve mogoče ugotoviti, ali predstavlja specifično subvencijo ali ne.
- 174 Tožeči stranki nikakor nista dokazali, da naj bi bile zadevne omejitve v zvezi z železovo rudo del horizontalne politike podpore vsem indijskim industrijam, ki delujejo v sektorjih na koncu proizvodne verige in ki so predmet primerljivih ukrepov.
- 175 Zato je treba drugi del tretjega tožbenega razloga zavrni kot neutemeljen in s tem tretji tožbeni razlog zavrni v celoti.

Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 3, točka 2, člena 6(d) in člena 15(1) osnovne uredbe

- 176 Četrty tožbeni razlog, ki je razdeljen na dva dela in je kot tretji tožbeni razlog predstavljen podredno glede na prvi tožbeni razlog, se nanaša na presoje iz izpodbijane uredbe glede obstoja ugodnosti.

– Prvi del četrtega tožbenega razloga: kršitev člena 3, točka 2, in člena 15(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe

- 177 Za preučitev tega dela je treba uvodoma opozoriti, da člen 3 osnovne uredbe določa, da se šteje, da subvencija obstaja, če so izpolnjeni pogoji iz točk 1 in 2, in sicer če gre za „finančni prispevek“ vlade v državi porekla ali izvoza in če to prinaša „ugodnosti“. Člena 6 in 7 navedene uredbe natančneje določata postopke izračuna „ugodnosti“ za prejemnika. Nazadnje, člen 15 te uredbe v odstavku 1, drugi pododstavek, določa, da se nobeni ukrepi ne uvedejo med drugim, če je dokazano, da subvencije ne zagotavljajo več nobenih ugodnosti zadevnim izvoznikom.
- 178 Tožeči stranki v okviru prvega dela navajata dva očitka. S prvim očitkom, ki se nanaša na kršitev člena 3, točka 2, osnovne uredbe, primarno trdita, da je iz izračuna ugodnosti, kot ga je izvedla Komisija, razvidno, da je družba Jindal Saw v petih od dvanajstih mesecev obdobja preiskave za železovo rudo, ki jo je kupila, plačala več, kot je primerno, ker je plačala višjo ceno od primerljive cene, ki jo je določila Komisija. Poleg tega naj bi se po obdobju preiskave subvencijska stopnja znižala, tako da bi bila iz posodobljenega izračuna verjetno razvidna „negativna ugodnost“. Zato tožeči stranki menita, da Komisija ne bi smela šteti, da je družba Jindal Saw prejela ugodnost.
- 179 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka.
- 180 V zvezi s tem je treba poudariti, da iz samega besedila člena 5 osnovne uredbe izhaja, da se znesek subvencij, v zvezi s katerimi se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna glede na ugodnosti za prejemnika, „ki se ugotovijo v obdobju preiskave o subvencioniranju“. Iz tega izhaja, da je treba pri ocenjevanju ugodnosti upoštevati celotno obdobje preiskave. To zlasti pomeni, da je, kadar gre, kot v obravnavani zadevi, za finančni prispevek, ki se nanaša na blago, katerega cene nihajo, upoštevno to, ali je bila ugodnost ustvarjena ob upoštevanju celotnega obdobja preiskave, in ne, ali je bila ustvarjena v vsakem trenutku tega obdobja. Iz navedene uredbe namreč nikakor ne izhaja, da bi moral zadevni ukrep, da bi se lahko štel za subvencijo, stalno ustvarjati ugodnost. V obravnavani zadevi je torej pomembno, ali je izračun ugodnosti za celotno obdobje preiskave pokazal obstoj pozitivne subvencijske stopnje v korist družbe Jindal Saw, kot izhaja iz uvodne izjave 265 izpodbijane uredbe.
- 181 Iz istih razlogov, povezanih s tem, da cene železove rude nihajo, za presojo zakonitosti izpodbijane uredbe prav tako ni pomembno, da lahko novejši izračun pokaže, da zadevni finančni prispevek v določenem trenutku proizvajalcem izvoznikom ni več zagotavljal ugodnosti, ker je treba upoštevati le ugodnost, dodeljeno v obdobju preiskave.

- 182 Zato je treba ugotoviti, da izpodbijana uredba pravilno temelji na ugotovitvi, da je v obdobju preiskave zadevni finančni prispevek zagotavljal ugodnost družbi Jindal Saw, tako da prvi očitek ni utemeljen.
- 183 Tožeči stranki z drugim očitkom podredno trdita, da je Komisija kršila člen 15(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe in da je storila očitno napako pri presoji z uvedbo izravnalnih ukrepov, čeprav družba Jindal Saw domnevne subvencije ni prejela, saj je po obdobju preiskave uvozila skoraj vso železovo rudo, ki jo je kupila, kar naj bi Komisija preverila. Tako naj slednja na podlagi svojih ugotovitev v zvezi z obdobjem preiskave ne bi smela šteti, da naj bi družba Jindal Saw prejela subvencijo v bližnji prihodnosti, čeprav ob uvedbi izravnalnih ukrepov ni bilo nobene subvencije.
- 184 Glede možnosti, da se bo družba Jindal Saw znova oskrbovala na indijskem trgu, naj Komisija ne bi dokazala, da je bila raven cen železove rude na svetovnem trgu glavni razlog, zaradi katerega družba Jindal Saw ni več kupovala železove rude v Indiji in da naj bi zaradi zvišanja cen na svetovnem trgu znova začela kupovati železovo rudo na indijskem trgu. V zvezi s tem tožeči stranki navajata, da je morala družba Jindal Saw plačati stroške prevoza, povezane z njenim uvozom železove rude, do obrata, kar naj bi pomenilo, da je bil uvoz železove rude po avstralski ceni franko ladja (FOB) dražji od dobave na indijskem trgu. Poleg tega naj Komisija ne bi mogla izključiti možnosti, da bi se cene na svetovnem trgu v bližnji prihodnosti znižale.
- 185 Glede uporabe člena 15(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe v obravnavani zadevi pa tožeči stranki navajata, da področje uporabe te določbe, kar zadeva drugo predpostavko, na katero se nanaša, ni omejeno na primere „enkratne, neponavljajoče se“ subvencije, kot trdi Komisija. Glede tega se sklicujeta na poročilo posebne skupine organa za reševanje sporov pri STO, sprejeto 17. decembra 2007 v sporu „Japonska – Izravnalne dajatve za dinamične bralno-pisalne pomnilnike s poreklom iz Koreje“ (WT/DS 336/R).
- 186 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka.
- 187 Člen 15(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe, določa, da se ne uvedejo nobeni ukrepi, če je dokazano, da subvencije ne zagotavljajo več nobenih ugodnosti zadevnim izvoznikom.
- 188 Ob upoštevanju narave zadevnega finančnega prispevka se lahko v obravnavani zadevi višina ugodnosti, ustvarjena s plačilom za dobavo železove rude, nižjim od primerne, spreminja ali začasno preneha obstajati, ker je ta ugodnost v praksi odvisna od spremenljivih cen železove rude na svetovnem trgu, za katerega je avstralski trg reprezentativen. Vendar je treba ugotoviti, da so omejitve izvoza, ki predstavljajo ta finančni prispevek, trajne. Zato morebitna ukinitve ugodnosti v določenem trenutku z ničimer ne kaže na njen obstoj v prihodnosti. Nedosledno bi bilo torej preprečiti uvedbo izravnalnih dajatev, ker bi bila na dan, ko bi morale biti uvedene, ugodnost, ki bi bila zakonito ugotovljena v obdobju preiskave, začasno izničena zaradi nihanja „primerne“ cen.
- 189 Kot je namreč poudarila Komisija, dokler bodo še naprej obstajali predpisi, ki določajo zadevne omejitve izvoza, ni mogoče izključiti, da se bodo v bližnji prihodnosti mednarodne cene znova zvišale kot odziv na nihanja v mednarodnem povpraševanju in ponudbi železove rude ali da se bodo indijske cene znižale, zaradi česar bi znova obstajala ugodnost.
- 190 V nasprotju s trditvami tožečih strank njuna trditev ni podprta s poročilom posebne skupine v sporu „Japonska – DRAM“ (glej točko 185 zgoraj). Ta spor se je namreč nanašal na neponavljajoče se subvencije in postavljalo se je vprašanje, ali ob uvedbi izravnalnih ukrepov te subvencije še vedno ustvarjajo učinke. Kot je navedla posebna skupina, ni bilo treba šteti, da je moral preiskovalni organ opraviti novo preiskavo ob tej obdavčitvi, da se potrdi nadaljevanje subvencioniranja, katerega obstoj je bil ugotovljen v obdobju preiskave, kar bi bilo v nasprotju s samim predmetom uporabe obdobj, zajetih v preiskavo.

191 Glede vprašanja, ali bi, kot trdita tožeči stranki, Komisija morala na eni strani dokazati, da so ravni cen železove rude na svetovnem in indijskem trgu glavni razlog, zaradi katerega družba Jindal Saw ni več dobavljala železove rude v Indiji, in na drugi strani, da je zaradi zvišanja cen na svetovnem trgu znova začela kupovati železovo rudo, ki jo uporablja, na indijskem trgu, je treba opozoriti, da mora Komisija sicer dokazati, da obstaja subvencija v obdobju preiskave. Vendar če po tem obdobju prejemnik trdi, da subvencija ne obstaja več ali da vsaj ne prinaša več ugodnosti, je dokazno breme obrnjeno.

192 Če torej kot v obravnavani zadevi podjetje trdi, da si ne prizadeva dobavljati surovin po najboljši ceni, ki jo lahko dobi, kar naj bi bilo v nasprotju z vsako ekonomsko logiko, mora vsaj predložiti prepričljiva pojasnila za to, česar pa tožeči stranki nista storili, saj nista navedli, zakaj se je družba Jindal Saw prenehala oskrbovati na indijskem trgu, če bi bile zaradi zadevnih omejitev izvoza cene železove rude spet nižje od cen na svetovnem trgu.

193 Glede na navedeno je treba tudi drugi očitek prvega dela četrtega tožbenega razloga zavrnil kot neutemeljen in s tem prvi del zavrnil v celoti.

– Drugi del četrtega tožbenega razloga: kršitev člena 3, točka 2, in člena 6(d) osnovne uredbe ter posledično člena 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe

194 Tožeči stranki v okviru drugega dela četrtega tožbenega razloga, ki vsebuje tri očitke, trdita, da je Komisija z napačnim izračunom ugodnosti, ki naj bi bila domnevno dodeljena z zadevnim finančnim prispevkom, kršila člen 3, točka 2, in člen 6(d) osnovne uredbe ter posledično člen 15(1), tretji pododstavek, navedene uredbe.

195 Kot je bilo opozorjeno v točki 177 zgoraj, se v skladu s členom 3 osnovne uredbe šteje, da subvencija obstaja, če obstaja „finančni prispevek“ vlade in če to prinaša „ugodnost“. Člena 6 in 7 navedene uredbe natančneje določata postopke izračuna „ugodnosti“ za prejemnika.

196 V zvezi s finančnim prispevkom, ki ga predstavlja dobava blaga s strani vlade, člen 6(d) osnovne uredbe v bistvu določa, da ta dobava prinaša ugodnost, če je opravljena za plačilo, ki je nižje od primerne.

197 Ista določba vsebuje pravila, ki se uporabljajo, če v državi nakupa za zadevni izdelek ni nobenih takšnih prevladujočih tržnih pogojev, ki jih je mogoče uporabiti kot ustrezno merilo uspešnosti. V tem primeru se bodisi pogoji, ki prevladujejo v zadevni državi, prilagodijo na podlagi dejanskih stroškov, cen in drugih dejavnikov, ki so na voljo v tej državi, z ustreznim zneskom, ki odraža normalne tržne pogoje, bodisi se uporabijo tržni pogoji, ki prevladujejo na trgu druge države ali na svetovnem trgu in so na voljo uporabniku.

198 V obravnavanem primeru iz uvodnih izjav 230 in 231 izpodbijane uredbe izhaja, da je Komisija ugotovila obstoj ugodnosti, dodeljene prejemnikom, prvič, tako, da je izračunala tehtano povprečno nabavno ceno železove rude, ki sta jo indijska proizvajalca izvoznika zadevnega izdelka, ki sta sodelovala v preiskavi, nabavila v obdobju preiskave. Ta tehtana povprečna nabavna cena je bila izračunana po posameznih mesecih na podlagi cene za dobavo železove rude iz rudnika v tovarno v Indiji. Navedena nakupna cena je vključevala stroške prevoza, ki so bili upoštevani na podlagi povprečnih stroškov prevoza teh dveh proizvajalcev izvoznikov. Povprečna nabavna cena je temeljila na cenah in količinah, navedenih na seznamu računov za posamezne transakcije, ki sta jih izdala oba indijska proizvajalca, z nekaj prilagoditvami, ki so se štele za primerne (glej uvodne izjave 232, 254, 257 in 260 te uredbe), zlasti v zvezi s povprečnimi stroški prevoza, da se lahko določi povprečna nabavna cena železove rude, dostavljene do vrat tovarne.

199 Drugič, Komisija je določila primerne referenčne cene, da bi s primerjavo ugotovila, ali obstaja ugodnost. Ker je v zvezi s tem ugotovila, da so zadevne omejitve izvoza železove rude zadevale vse transakcije na indijskem trgu in da ni bilo mogoče ugotoviti, kakšne bi bile nabavne cene na tem trgu,

če teh omejitev ne bi bilo, se je odločila, da bo za referenco upoštevala pogoje, ki prevladujejo na trgu druge države ali na svetovnem trgu, in so na voljo uporabniku v skladu s členom 6(d), drugi pododstavek, podtočka (ii), osnovne uredbe (glej uvodne izjave od 235 do 240 izpodbijane uredbe).

- 200 Komisija se je v obravnavanem primeru odločila uporabiti cene, ki veljajo v Avstraliji, kar v okviru te zadeve ni sporno. Ker ni imela podatka o cenah franko rudnik v Avstraliji in ker so indijske cene vključevale stroške prevoza od rudnika do tovarne, se ji je zdelo primerno vključiti tudi stroške prevoza od avstralskega rudnika do avstralskega kupca železove rude, tako da se primerjava izvede na enaki ravni trgovanja, ker pa tudi taki podatki niso bili na voljo, je Komisija namesto tega uporabila stroške prevoza od rudnika do pristanišča (glej uvodno izjavo 241 izpodbijane uredbe).
- 201 Tretjič, na tej podlagi je Komisija opravila primerjavo med „povprečnimi indijskimi domačimi cenami železove rude, prepeljane iz indijskega rudnika v tovarno v Indiji“ (vendar ne raztovorjene v tovarni), in „avstralskimi domačimi nabavnimi cenami železove rude, prepeljane iz rudnika v pristanišče“ (vendar ne raztovorjene v pristanišču) (glej uvodno izjavo 255 izpodbijane uredbe). Po njenem mnenju razlika med tema nabavnima cenama, pomnožena s količinami železove rude, kupljenimi v obdobju preiskave in porabljenimi za proizvodnjo zadevnega izdelka, predstavlja „prihranke“ indijskih proizvajalcev tega izdelka, ki železovo rudo kupijo na izkrivljenem indijskem trgu, v primerjavi s ceno, ki bi jo plačali, če izkrivljanja ne bi bilo. Ta skupni znesek naj bi predstavljal ugodnost, ki jo je indijska vlada zagotavljala indijskim proizvajalcem v obdobju preiskave (glej uvodne izjave 258, 259 in 261 navedene uredbe).
- 202 Četrto, da bi Komisija določila stopnjo subvencije za vsakega indijskega proizvajalca, ki je sodeloval v preiskavi, je primerjala skupni znesek tako pridobljene subvencije s skupnim prometom zadevnega izdelka v obdobju preiskave v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe, pri čemer je štela, da je subvencija zagotavljala ugodnost za celotno proizvodnjo zadevnega izdelka, in ne zgolj za proizvodnjo, namenjeno izvozu (glej uvodno izjavo 262 izpodbijane uredbe). Ugotovljena stopnja subvencije za družbo Jindal Saw je tako znašala 3,91 % (glej uvodno izjavo 271 te zadnjenavedene uredbe).
- 203 Tožeči stranki s prvim očitkom zatrjujeta, da je Komisija kršila člen 3, točka 2, in člen 6(d) osnovne uredbe s tem, da je ugotovila ugodnost za družbo Jindal Saw, ne da bi se oprla na dejanske stroške, ki ji jih je slednja sporočila v obliki „cene z vsemi stroški, vključno z raztovarjanjem“, ki vključuje nabavno ceno železove rude ter stroške prevoza med rudnikom in njegovimi obrati v Indiji. Po mnenju tožečih strank se Komisija ni mogla opreti na povprečno nabavno ceno, ki je vključevala „standardne tehtane povprečne stroške prevoza med rudnikom in tovarno“ v Indiji.
- 204 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega očitka, pri čemer na eni strani trdi, da je bil cilj izračuna povprečne nabavne cene železove rude v Indiji, ki vključuje stroške prevoza – določene na podlagi povprečnih stroškov prevoza obeh indijskih proizvajalcev izvoznikov, ki sta sodelovala v preiskavi – omogočiti, da se ugotovi, kakšna bi bila cena železove rude iz katerega koli rudnika v Indiji, in na drugi strani, da bi v okviru primerjave s primerno referenčno ceno zunaj Indije, kakršna koli druga metoda povzročila umetno prednost ali slabši položaj družb, odvisno od dejanskih logističnih stroškov ter geografske razdalje med proizvajalcem izvoznikom in rudniki, od katerih nabavlja.
- 205 Preučiti je treba torej, ali je lahko Komisija v obravnavani zadevi obstoj ugodnosti za vsakega od obeh indijskih proizvajalcev izvoznikov, ki sta sodelovala v preiskavi, zakonito ugotovila z upoštevanjem povprečne cene za nakup železove rude v Indiji, ki ni vključevala dejanskih stroškov prevoza vsakega proizvajalca izvoznika, ampak „standardne tehtane povprečne stroške prevoza“, izračunane na podlagi stroškov prevoza, ki sta jih predložila.

- 206 Pri ugotavljanju, ali je treba člen 6 osnovne uredbe, zlasti v točki (d), razlagati tako, da mora Komisija za izračun ugodnosti upoštevati individualne cene, ki jih je plačal vsak proizvajalec izvoznik, kadar so na voljo, ali če ima možnost, da to ugodnost izračuna na podlagi povprečne cene, ki vključuje stroške prevoza, ki ustrezajo povprečju, določenemu na podlagi stroškov proizvajalcev izvoznikov, ki sta sodelovala v preiskavi, je treba opraviti analizo besedila, sobesedila in namena te določbe.
- 207 Najprej je treba opozoriti, da je naslov člena 6 osnovne uredbe „Izračun ugodnosti za prejemnika“. Pojem „prejemnik“, ki se uporablja v ednini, je mogoče znova najti v uvodnem stavku tega člena. Poleg tega iz pojma „ugodnost, ki je bila dodeljena prejemniku“ izhaja, da se določitev obstoja ugodnosti posebej nanaša na fizično ali pravno osebo. Iz tega izhaja, da mora biti ugodnost ugotovljena in izračunana za vsakega prejemnika glede na njegov položaj.
- 208 Dalje iz člena 5 osnovne uredbe izhaja, da člen 6 navedene uredbe določa vodilna načela za izračun višine subvencije v smislu „ugodnosti, ki je bila dodeljena prejemniku“. Navedena vodilna načela se nanašajo na finančne prispevke, dodeljene v obliki prevzema deležev, posojil, jamstev za posojila ter dobave blaga ali storitve in nakupa blaga s strani vlade. V skladu s temi vodilnimi načeli obstaja ugodnost, če je prejemnik dejansko prejel finančni prispevek pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev, ki so zanj dostopni na trgu.
- 209 Natančneje, kar zadeva dobavo blaga, člen 6(d) osnovne uredbe določa, da se šteje, da dobava prinaša ugodnost le, „če je [...] opravljena za plačilo, ki je nižje od primernega,“ „[p]rimernost plačila [pa] se določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek ali storitev v državi, kjer se dobava ali nakup opravi (vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, prodajnostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ali prodaje)“.
- 210 Iz tega besedila izhaja, da ugotovitev „ugodnosti“ vsebuje primerjavo, in ker je njen namen ocena primernosti cene, plačane v primerjavi z normalnimi tržnimi pogoji v državi, v kateri se dobava opravi, je treba pri njej upoštevati vse elemente stroškov za prejemnika, ki nastanejo s prejemom blaga, dobavljenega s strani vlade. „Ugodnost“ za prejemnika namreč lahko obstaja samo, če je ta zaradi finančnega prispevka vlade v ugodnejšem položaju, kot če tega prispevka ne bi bilo. Zato je iz te določbe razvidno, da mora metoda, ki jo je Komisija uporabila pri izračunu ugodnosti, kolikor je mogoče, odražati ugodnost, dejansko dodeljeno prejemniku.
- 211 Vendar je treba ugotoviti, da metoda, ki jo je v obravnavani zadevi uporabila Komisija v izpodbijani uredbi, odstopa od tega cilja. Komisija namreč s to metodo ne more preveriti, ali je bila ugodnost dejansko dodeljena vsakemu od teh proizvajalcev izvoznikov in ali je posamezni proizvajalec izvoznik zaradi finančnega prispevka vlade dejansko v ugodnejšem položaju, kot če tega prispevka ne bi bilo. Tako ob upoštevanju enotnih povprečnih stroškov prevoza za ta proizvajalca izvoznika Komisija ne more izključiti možnosti, da eden od njiju ne prejema ugodnosti, zlasti ker so dejanski stroški prevoza, ki jih nosi, takšni, da izničijo vse ugodnosti, povezane z ugodnejšo ceno samega izdelka.
- 212 Iz člena 3, točki 1 in 2, osnovne uredbe pa izhaja, da se za subvencijo šteje, da za proizvajalca izvoznika obstaja, le če finančni prispevek vlade dejansko prinaša ugodnost temu proizvajalcu izvozniku.
- 213 Iz tega izhaja, da člena 6 osnovne uredbe glede na besedilo, cilj in sobesedilo, v katero se umešča, v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi in v katerem so opredeljeni samo trije proizvajalci izvozniki, pri čemer sta dva od njih sodelovala v preiskavi, ni mogoče razlagati tako, da Komisiji omogoča izračunati ugodnost, dodeljeno vsakemu od proizvajalcev izvoznikov, ki sta sodelovala v preiskavi, na podlagi povprečne nabavne cene, ki vključuje stroške prevoza, ki ustrezajo povprečju, določenemu na podlagi stroškov, ki jih plačata ta proizvajalca izvoznika, namesto na podlagi dejanskih cen, ki jih plača vsak od njiju, vključno z njunim dejanskim stroškom prevoza.

- 214 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ni mogoče izključiti, da bi lahko tak izračun posamičnih ugodnosti privedel do ugotovitve, da družba Jindal Saw zaradi uvedbe zadevnih izvoznih omejitev ni dobila ugodnosti in da zato glede na pogoje iz člena 3 osnovne uredbe v zvezi s tem proizvajalcem izvoznikom ni bilo subvencije, povezane z navedenimi omejitvami.
- 215 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti s trditvami Komisije.
- 216 Tako je, prvič, glede trditve, da je bila uporaba izbrane metodologije utemeljena s potrebo, da se primerja referenčna cena, določena na podlagi povprečja, z drugo ceno, ki bi sama morala biti povprečna cena.
- 217 To, da je morala Komisija uporabiti referenčno ceno zunaj Indije, in sicer v skladu s členom 6(d)(ii) osnovne uredbe, nikakor ne pomeni, da je morala izračunati povprečno nabavno ceno železove rude v Indiji franko kateri koli rudnik v Indiji.
- 218 Z osnovno uredbo se namreč ne razlikuje med izračunom ugodnosti v primerih, ko mora Komisija uporabiti to določbo.
- 219 V zvezi s tem ni mogoče sprejeti trditve Komisije, ki jo navaja v odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča v okviru ukrepov procesnega vodstva, da to, da je v členu 6(d) osnovne uredbe uporabljena pojma „prevladujoči pogoji“ na eni strani in „pogoji [...], ki prevladujejo“ na drugi strani, manreč v prvem in drugem pododstavku v podtočki (ii) navedene točke (d) pomeni, da ni nujno, da se referenčna cena nujno nanaša na poseben položaj proizvajalca izvoznika, ampak se lahko nanaša na prevladujoče pogoje na trgu. Pojma se v obeh primerih nanašata na referenčno ceno, ki jo je treba določiti, in ne na cene, ki jih je plačal prejemnik finančnega prispevka in ga predstavlja dobava blaga, ki jih je treba primerjati z referenčno ceno, da se ugotovi, ali prejemnik dejansko dobi boljšo ceno, kot bi jo lahko dobil na trgu brez posredovanja vlade. Vendar iz tega nikakor ne izhaja, da je treba upoštevati le cene, ki jih plača prejemnik in ki odražajo „prevladujoče pogoje“ na trgu ali „pogoje, ki prevladujejo“ na trgu, da se ugotovi, ali je prejemnik za blago, ki ga je dobavila vlada, plačal ceno, nižjo od primerne.
- 220 Drugič, kot sta navedli tožeči stranki, to, da se za presojo obstoja morebitne ugodnosti za vsakega proizvajalca izvoznika uporabljajo stroški prevoza, ki jih je ta dejansko plačal in so odvisni od dejanskih logističnih stroškov in razdalje od njegovih tovarn do rudnikov, v katerih nabavlja železovo rudo, ne povzroči umetne prednosti ali slabšega položaja. Če domnevnih subvencij ne bi bilo, bi namreč lahko vsak proizvajalec izvoznik imel enako ugodnost ali bil v slabšem položaju, ker bi plačal iste stroške prevoza.
- 221 Tretjič, iz poročila pritožbenega organa v sporu „Združene države Amerike – Ogljikovo jeklo – Indija“ (glej točko 160 zgoraj) ni mogoče sklepati, da je morala Komisija izvesti primerjavo na podlagi samo ene povprečne cene za indijske proizvajalce izvoznike.
- 222 Nasprotno, iz poročila pritožbenega organa v tem sporu izhaja, da mora preiskovalni organ imeti možnost prilagoditi referenčno ceno tako, da odraža pogoje na trgu. V navedenem sporu je namreč referenčna cena, ki jo je izbral preiskovalni organ, odražala način dobave, ki je zadeval zelo malo transakcij v državi, kjer se dobava opravi, in torej ni odražala splošno veljavnih stroškov dobave za zadevno blago. Pritožbeni organ je menil, da mora v takem primeru metoda, ki jo preiskovalni organ uporabi pri izračunu „ugodnosti“, omogočiti prilagoditve referenčne cene, da odraža stroške dobave, ki so bližji splošno veljavnim stroškom dobave za zadevno blago v državi, kjer se dobava opravi. Ugotoviti je treba, da Komisiji nič v teh premislekih ne preprečuje, da določi dve referenčni ceni v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi in v katerem sta bila le dva proizvajalca izvoznika, ki nista nujno uporabljala istega načina dobave, kar bi ji omogočilo izvesti primerjavo na podlagi nabavne cene, ki vključuje dejansko nastale stroške prevoza vsakega proizvajalca izvoznika.

- 223 Iz vseh zgornjih preudarkov izhaja, da je Komisija v zvezi z družbo Jindal Saw obstoj ugodnosti, ki izhaja iz zadevnih omejitev izvoza, ugotovila v nasprotju s členom 6(d) osnovne uredbe.
- 224 V obravnavani zadevi pa bi lahko, kot izhaja iz ugotovitve v točki 214 zgoraj, ta napaka do sklepa, da je družba Jindal Saw pridobila ugodnost zaradi uvedbe zadevnih omejitev izvoza, privedla ob neobstoju take ugodnosti.
- 225 Kot je namreč razvidno iz odgovorov Komisije z dne 25. maja 2018 na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče, so bili stroški prevoza, ki so dejansko nastali družbi Jindal Saw, višji od tistih, ki jih je upoštevala Komisija glede na povprečje in ki so bili vključeni v izračun povprečne nabavne cene železove rude v Indiji. Ta razlika v stroških prevoza pomeni, da je bila cena, po kateri se je družba Jindal Saw oskrbovala z železovo rudo na indijskem trgu, dejansko višja od povprečne nabavne cene, ki jo je Komisija uporabila za določitev stopnje plačila, kar je neizogibno vplivalo na morebitno ugodnost, dodeljeno temu proizvajalcu izvozniku.
- 226 V teh okoliščinah je treba šteti, da zaradi navedene napake lahko obstaja dvom o zakonitosti izpodbijane uredbe, ker se z njo razveljavi celotna analiza Komisije v zvezi s samim obstojem subvencije, tako da Komisija ni zakonito utemeljila svoje ugotovitve, da je treba naložiti izravnalno dajatev na uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja družba Jindal Saw (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 25. oktobra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet, T-192/08, EU:T:2011:619, točka 119 in navedena sodna praksa).
- 227 Zato je treba sprejeti prvi očitek drugega dela četrtega tožbenega razloga, ne da bi bilo treba odločati o drugem in tretjem očitku tega dela, ki se nanašata na kršitev člena 3, točka 2, in člena 6(d) osnovne uredbe, ker naj bi Komisija za izračun standardnih povprečnih stroškov prevoza napačno naključno izbrala nekatere elemente med stroški dobave družbe Jindal Saw, ter člena 15(1), tretji pododstavek, te uredbe, ker naj bi Komisija določila izravnalno dajatev, višjo od subvencij, v zvezi s katerimi se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Peti tožbeni razlog: kršitev člena 8(1), (2) in (5) ter člena 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe

- 228 Tožeči stranki v okviru petega tožbenega razloga, ki ga je treba preučiti, ker lahko privede do razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe v širšem obsegu, trdita, da Komisija obstoja škode za industrijo Unije ni utemeljila s trdnimi dokazi in objektivno preiskavo. Trdita, da Komisija za analizo učinkov subvencioniranega uvoza na cene podobnega izdelka navedene industrije, in zlasti na določitev nelojalnega nižanja cen zadevnega izdelka v primerjavi s podobnim izdelkom te industrije, primerjave cen ni izvedla niti na isti niti na ustrezni ravni trgovanja, s čimer je kršila člen 8(1) in (2) osnovne uredbe.
- 229 Po mnenju tožečih strank je Komisija ugotovitve na podlagi izračuna nelojalnega nižanja cen zadevnega izdelka uporabila za določitev škode za industrijo Unije, za ugotavljanje vzročne zveze med uvozom tega izdelka in to škodo ter tudi za izračun stopnje škode. Zato naj bi napake pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen vplivale na druge elemente izpodbijane uredbe. Zlasti naj bi zaradi določanja previsoke stopnje škode izravnalna dajatev, kot jo določa ta uredba, presegala dajatev, ki bi zadostovala za odpravo škode, povzročene tej industriji, s čimer naj bi kršila člen 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe.
- 230 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija utemeljenost tega tožbenega razloga. Komisija trdi, da argumentacija tožečih strank ni dovolj natančna. Poleg tega naj bi bilo v nasprotju s tem, kar trdita tožeči stranki, nelojalno nižanje prodajnih cen izračunano na podlagi primerjave cen na isti in ustrezni ravni trgovanja.

- 231 Komisija poudarja, da osnovna uredba ne določa, kako je treba izračunati nelojalno nižanje prodajnih cen in da niti sodna praksa ne določa posebne metodologije za njen izračun.
- 232 Poleg tega opozarja, da so vse podatke, uporabljene za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, predložile zainteresirane stranke.
- 233 Komisija poleg tega trdi, da iz osnovne uredbe, kot se razlaga v sodni praksi, ne izhaja, da bi moral izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen temeljiti na dejanskih cenah, da bi se upoštevala dejanska konkurenca na trgu in vidik odjemalca, kot trdita tožeči stranki.
- 234 Nazadnje, Komisija trdi, da je nelojalno nižanje cen zadevnega uvoza vsekakor le eden od kazalnikov obstoja znatne škode za industrijo Unije, da ugotovitve glede nelojalnega nižanja cen drugega proizvajalca izvoznika v Indiji, ki je sodeloval v preiskavi, niso bile izpodbijane ter da analiza vzročne zveze med zadevnim uvozom in škodo za navedeno industrijo temelji na premislekih ne samo glede cene, ampak tudi obsega, zadnjenavedeni pa lahko sam po sebi predstavlja zadostno podlago za ugotovitev obstoja vzročne zveze.
- 235 Tožeči stranki s tem tožbenim razlogom natančno navajata, da je Komisija storila napake pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki naj bi pomenile kršitev člena 8 osnovne uredbe in ki naj bi vplivale na veljavnost izpodbijane uredbe.
- 236 Opozoriti je treba, da v skladu s členom 8(1) osnovne uredbe opredelitev obstoja škode temelji na trdnih dokazih in vključuje objektivno preiskavo, prvič, obsega subvencioniranega uvoza in njegovega učinka na cene za podobne izdelke na trgu Unije ter, drugič, posledičnega vpliva teh uvozov na navedeno industrijo.
- 237 Kar zadeva natančnejše učinek subvencioniranega uvoza na cene, člen 8(2) osnovne uredbe določa, da se preuči, ali so se znatno nelojalno nižale cene zaradi subvencioniranega uvoza v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Unije oziroma ali učinek takega uvoza drugače bistveno znižuje cene ali znatno preprečuje povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo.
- 238 Osnovna uredba ne vsebuje opredelitve pojma nelojalnega nižanja prodajnih cen in ne določa metode za njegov izračun.
- 239 Izračun nelojalnega nižanja cen zadevnega uvoza se opravi v skladu s členom 8(1) in (2) osnovne uredbe za določitev obstoja škode, ki jo je utrpela industrija Unije zaradi tega uvoza, in se uporablja v širšem smislu za ocenitev te škode in določitev njene stopnje, to je stopnje odprave navedene škode. Z obveznostjo objektivne preiskave vpliva subvencioniranega uvoza, določeno v navedenem členu 8(1), se zahteva, da se izvede poštena primerjava med cenama zadevnega izdelka in podobnega izdelka, ki ga je navedena industrija prodala na ozemlju Unije. Da se zagotovi poštenost te primerjave, je treba cene primerjati na isti ravni trgovanja. Primerjava med cenami na različnih ravneh trgovanja, to je, da se ne vključijo vsi stroški, povezani z ravno trgovanja, ki jih je treba upoštevati, nujno privede do umetnih rezultatov, ki ne omogočajo pravilne ocene škode za industrijo Unije. Taka poštena primerjava je pogoj zakonitosti izračuna škode za to industrijo (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točki 79 in 85).

240 V skladu z uvodno izjavo 293 izpodbijane uredbe je bila stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen v obravnavani zadevi izračunana na naslednji način:

„Komisija je nelojalno nižanje prodajnih cen v obdobju preiskave določila na podlagi podatkov, ki so jih predložili proizvajalca izvoznika in industrija Unije, pri čemer je primerjala:

- (a) tehtane povprečne prodajne cene za posamezno vrsto izdelka proizvajalcev Unije, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna, ter
- (b) ustrezne tehtane povprečne cene za posamezno uvoženo vrsto izdelka sodelujočih indijskih proizvajalcev prvi neodvisni stranki na trgu Unije, določene na podlagi CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina), z ustreznimi prilagoditvami za stroške, nastale po uvozu.“

241 Iz uvodne izjave 382 izpodbijane uredbe je razvidno, da se cena iz uvodne izjave 293(b) te uredbe nanaša na izvozno ceno, kot je bila računsko določena v okviru protidampinškega postopka.

242 Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 301 izpodbijane uredbe ugotovila, da je za zadevni izdelek, ki ga proizvaja in v Uniji prodaja družba Jindal Saw, obstajala 30,9-odstotna tehtana povprečna stopnja nelojalnega nižanja cen, kar pomeni, da so bile cene, po katerih je družba Jindal Saw izdelek prodala v Unijo, za 30,9 % nižje od cen podobnega izdelka industrije Unije.

243 Tako je iz uvodne izjave 293 izpodbijane uredbe razvidno, da je bila primerjava cen izvedena na isti ravni trgovanja, in sicer z upoštevanjem cen franko tovarna za prodajo industrije Unije in cen CIF za prodajo družbe Jindal Saw. Vendar je Komisija v odgovoru na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva, navedla, da so se pri tej primerjavi dejansko upoštevale na eni strani – v zvezi z navedeno industrijo – bodisi cene franko tovarna proizvodnih obratov, če so ti prodajali neposredno nepovezanim kupcem, bodisi cene franko tovarna prodajnih subjektov in na drugi strani – v zvezi z družbo Jindal Saw – cene CIF, ki ustrezajo izvozni ceni, kot je bila računsko določena v okviru vzporednega protidampinškega postopka za določitev stopnje dampinga ob upoštevanju različnih prilagoditev, katerih namen je bil med drugim izraziti izvozno ceno zadevnega izdelka pred vsako vključitvijo prodajnih subjektov družbe Jindal Saw.

244 Komisija v zvezi s tem trdi, da je treba prodajo prodajnih subjektov industrije Unije šteti za „enakovredno prodajo franko tovarna“, tako da je bila pravilno upoštevana kot prodaja „franko tovarna“ podobnega izdelka navedene industrije za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen. Zato naj bi bila primerjava cen opravljena med cenami, ki ustrezajo isti ravni trgovanja.

245 Te trditve ni mogoče sprejeti.

246 Čeprav je Komisija v uvodni izjavi 293 izpodbijane uredbe in na obravnavi navedla, da je v okviru primerjave upoštevala cene industrije Unije na ravni „franko tovarna“, je dejansko primerjala prodajne cene, zaračunane prvim nepovezanim kupcem navedene industrije, s cenami CIF družbe Jindal Saw.

247 Ker pa je Komisija uporabila prodajne cene, zaračunane prvim nepovezanim kupcem podobnega izdelka industrije Unije, ji je bilo z zahtevo primerjave cen na isti ravni trgovanja naloženo tudi, da izdelke družbe Jindal Saw primerja s prodajnimi cenami, zaračunanimi prvim nepovezanim kupcem.

248 Poleg tega je treba ugotoviti, da če proizvajalec izdelkov ne trži neposredno ampak prek prodajnih subjektov, to pomeni, da obstajajo stroški in stopnja dobička teh subjektov, tako da so te cene, ki jih ti zaračunava nepovezanim kupcem, na splošno višje od cen, ki jih takim kupcem proizvajalci zaračunavajo pri neposredni prodaji. Cen prodajnih subjektov torej ni mogoče izenačiti s cenami proizvajalcev.

- 249 Komisija je zato s tem, da je za primerjavo cen v okviru izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen izenačila cene prodajnih subjektov za nepovezane kupce s cenami proizvajalcev pri neposredni prodaji takim kupcem le v zvezi s podobnim izdelkom industrije Unije, kot je navedeno v točki 244 zgoraj, za ta izdelek upoštevala višjo in s tem manj ugodno ceno za družbo Jindal Saw, ki je večino svoje prodaje v Uniji ustvarila prek prodajnih subjektov in katerih položaj se je v zvezi s tem razlikoval od položaja drugega proizvajalca izvoznika, ki je sodeloval v preiskavi.
- 250 Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, iz sodbe z dne 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet in Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704), ne izhaja, da bi se v zvezi z zadevnim izdelkom morale upoštevati ravni cen ob sprostitvi v prosti promet, kar naj bi v obravnavani zadevi ustrezalo ceni CIF za izdelke indijskih proizvajalcev izvoznikov.
- 251 Iz točk 62 in 63 te sodbe namreč izhaja, da je Splošno sodišče v tej zadevi ugotovilo, da bi morale biti cene, uporabljene za izračun stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, cene, izpogajane z nepovezanimi kupci, in sicer cene, ki bi jih ti lahko upoštevali, da se prostovoljno odločijo, ali bodo kupovali izdelke industrije Unije ali izdelke zadevnih proizvajalcev izvoznikov, ne pa cene vmesne faze.
- 252 Iz zgornjih premislekov izhaja, da ker je Komisija za določitev cene podobnega izdelka industrije Unije upoštevala prodajne cene prodajnih subjektov, povezanih z glavnim proizvajalcem v Uniji, pri čemer za določitev cene zadevnega izdelka, ki ga je proizvedla družba Jindal Saw, ni upoštevala prodajnih cen prodajnih subjektov te družbe, ni mogoče šteti, da je bil izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen izveden na podlagi primerjave cen na isti ravni trgovanja.
- 253 Vendar je, kot izhaja iz točke 239 zgoraj, primerjava cen na isti ravni trgovanja pogoj za zakonitost izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen zadevnega izdelka. Zato je treba za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, kot ga je Komisija izvedla v okviru izpodbijane uredbe, šteti, da je v nasprotju s členom 8(1) osnovne uredbe.
- 254 Zato je to, da tožeči stranki izpodbijata izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen v zvezi z izdelki družbe Jindal Saw, utemeljeno.
- 255 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je bilo zaradi napake, ki jo je Komisija storila pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen zadevnega izdelka v zvezi z družbo Jindal Saw, upoštevano nelojalno nižanje prodajne cene za ta proizvod, katerega obseg in celo obstoj nista bila zakonito ugotovljena.
- 256 Komisija pa je v uvodni izjavi 338 izpodbijane uredbe poudarila pomen, ki ga pripisuje obstoju nelojalnega nižanja prodajnih cen. V uvodnih izjavah 339 in 340 te uredbe je menila, da prodaja zadevnega izdelka po cenah, ki so bile znatno nižje od cen, ki jih je zaračunavala industrija Unije, glede na nelojalno nižanje prodajnih cen za več kot 30 %, pojasnjuje na eni strani povečanje obsega prodaje in tržnih deležev zadevnega proizvoda in na drugi strani, da navedena industrija ni mogla povečati svojega obsega prodaje na trgu Unije na raven, ki bi lahko zagotovila vzdržne stopnje dobička. Komisija je v navedeni uvodni izjavi 340 ugotovila tudi, da so se zaradi uvoza po cenah, ki so bile znatno nižje od cen te industrije, cene na trgu Unije znatno znižale, kar je preprečevalo zvišanje cen, do katerega bi prišlo, če tega uvoza ne bi bilo, in sklepala, da sta navedeni uvoz po znatno nižjih cenah od cen industrije Unije in škoda, ki jo je industrija Unije utrpela v obdobju preiskave, časovno sovpadla.
- 257 Iz uvodnih izjav izpodbijane uredbe, navedenih v točki 256 zgoraj, je razvidno, da je nelojalno nižanje prodajnih cen, kot je izračunano v navedeni uredbi, podlaga za ugotovitev, da uvoz zadevnega izdelka povzroča škodo industriji Unije. V skladu s členom 1(1) in členom 8(5) osnovne uredbe pa je obstoj vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in škodo za industrijo Unije nujen pogoj za uvedbo izravnalne dajatve.

- 258 Poleg tega, kot trdita tožeči stranki v okviru tretjega očitka tega dela tožbenega razloga, ni mogoče izključiti, da bi bila stopnja škode za industrijo Unije določena na nižji ravni od stopnje subvencije, če bi bilo nelojalno nižanje prodajnih cen pravilno izračunano. V tem primeru pa bi se moral v skladu s členom 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe znesek izravnalne dajatve zmanjšati na stopnjo, ki bi zadostovala za odpravo navedene škode.
- 259 Zato se ta tožbeni razlog, ki ga je treba sprejeti, nanaša na presojo, ki je nujna podlaga za uvedbo izravnalne dajatve na uvoz zadevnega izdelka družbe Jindal Saw, tako da je treba to uredbo v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 226 zgoraj, v delu, v katerem se nanaša na to družbo, razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti šesti tožbeni razlog.

Stroški

- 260 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Ker Komisija ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožečih strank naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške tožečih strank.
- 261 V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz odstavkov 1 in 2 istega člena, naloži, da nosi svoje stroške. V okoliščinah obravnavanega spora je treba intervenientki naložiti, da nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Jindal Saw Ltd.**
- 2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili družbi Jindal Saw in Jindal Saw Italia SpA.**
- 3. Družba Saint-Gobain Pam nosi svoje stroške.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 10. aprila 2019.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Postopek in predlogi strank	4
Pravo	5
Dopustnost stališč z dne 18. oktobra 2017	5
Vsebinska presoja	7
Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 10 osnovne uredbe in pravice do obrambe	8
Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 30(4) in (5) osnovne uredbe in pravice do obrambe	9
Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe	12
– Prvi del prvega pritožbenega razloga: uporaba napačnega pravnega merila za ugotovitev obstoja dejanja „zaupanja“ in očitne napake pri presoji	12
– Drugi del prvega tožbenega razloga: zamenjava, in sicer pri uporabi člena 3, točka 1(a), osnovne uredbe, pojmov „finančni prispevek“ v smislu te določbe in „ugodnost“ v smislu točke 2 navedenega člena	18
Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(1) in (2)(a) osnovne uredbe	20
– Prvi del tretjega tožbenega razloga: nespecifičnost subvencije, ki jo predstavlja dobava železove rude	20
– Drugi del tretjega tožbenega razloga: nespecifičnost subvencije, ki jo predstavlja izvozna dajatev na železovo rudo	21
Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 3, točka 2, člena 6(d) in člena 15(1) osnovne uredbe	22
– Prvi del četrtega tožbenega razloga: kršitev člena 3, točka 2, in člena 15(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe	22
– Drugi del četrtega tožbenega razloga: kršitev člena 3, točka 2, in člena 6(d) osnovne uredbe ter posledično člena 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe	24
Peti tožbeni razlog: kršitev člena 8(1), (2) in (5) ter člena 15(1), tretji pododstavek, osnovne uredbe ..	28
Stroški	32